

# **MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona**

**ZÁŘÍ 2012**

**ONDŘEJ KRUTÍLEK, PETRA KUCHYŇKOVÁ, IVETA PALIČKOVÁ**



**CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY**

**BRNO, ZÁŘÍ 2012**



## DOPORUČENÁ PUBLIKACE CDK

DAVID MARSH

# Euro

## Boj o osud nové globální měny

Knih Euro Davida Marshe je strhujícím příběhem projektu hospodářské a měnové unie. Autor bez příkras popisuje trnitou cestu společné evropské měny od vize k realitě a vysvětluje, proč se euro začalo záhy po svém zavedení hroutit, proč měnovou unii zachvátila dluhová krize a proč se začala utápět v hořkých vnitřních konfliktech. David Marsh tvrdí, že euro se ve stávající podobě udrží nad vodou jen za cenu silících rozporů mezi politiky a voliči. Právě oni ponесou náklady všech špatných rozhodnutí, která dnes hospodářskou a měnovou unii táhnou ke dnu.

George Soros o knize řekl: „Je to politický thriller: obchody a jednání, která stojí za měnou, jež byla vytvořena nejen jako finanční nástroj, ale i jako způsob překonání staletí sporů. Každý, kdo se zajímá o evropskou politiku, ekonomiku a o to, jakou roli má Evropa ve světě zaujímat, si knihu užije.“ Časopis The Economist knihu označil za „nepostradatelný průvodce monetární politikou“.

Brož., 492 str., 398 Kč



### Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: [cdk@cdk.cz](mailto:cdk@cdk.cz), [www.cdk.cz](http://www.cdk.cz)

Navštivte internetové stránky  
[www.fajmon.eu](http://www.fajmon.eu)

**HYNEK FAJMON**

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS



## **PROFILY AUTORŮ**

### **Ondřej Krutílek**

Analytik legislativy Evropské unie a šéfredaktor Revue Politika ([www.revuepolitika.cz](http://www.revuepolitika.cz)). Absolvent politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Autor řady odborných i publicistických textů, příležitostný přispěvatel časopisů Reflex, Týden a Finmag.

### **Petra Kuchyňková**

Analytička legislativy Evropské unie a asistentka na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Absolventka politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Zabývá se aktuálním děním v Evropské unii, společnou zemědělskou politikou a východní dimenzí vnější politiky Evropské unie. K oblastem jejího odborného zájmu náleží též otázky současné ruské zahraniční politiky a vztahů Rusko – EU.

### **Iveta Paličková**

Analytička legislativy Evropské unie a koordinátorka projektů Centra pro studium demokracie a kultury. Absolventka anglistiky a evropských studií na Filozofické fakultě, resp. Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity.

## OBSAH

<b>STALO SE...</b>	<b>6</b>	<b>Vnitřní trh</b>	<b>19</b>
<b>PŘEHLED DĚNÍ ZÁŘÍ 2012</b>	<b>7</b>	JURI stejně jako Komise chce, aby podnikání v EU bylo „odpovědnější“	19
<b>Energetika</b>	<b>7</b>	ECON podporuje revizi směrnice o trzích finančních nástrojů (MiFID)	20
EP přijal rozhodnutí týkající se vnější dimenze energetické politiky	7	Rada a EP dosáhly kompromisu o nových bezpečnostních a emisních standardech pro motocykly	21
<b>Hospodářská a měnová unie</b>	<b>8</b>	<b>Zemědělství</b>	<b>22</b>
Aktuální situace v eurozóně	8	EP přijal nařízení týkající se označování kvality potravin	22
Komise předložila další konkrétní návrhy na vznik bankovní unie	9	<b>Životní prostředí</b>	<b>23</b>
<b>Institucionální záležitosti</b>	<b>11</b>	EP stvrdil novou směrnici o energetické účinnosti	23
Barroso přednesl zprávu o stavu Unie	11	<b>VE ZKRATCE...</b>	<b>26</b>
Zástupci členských států jednali o finanční perspektivě 2014–2020	13	<b>PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP</b>	<b>33</b>
<b>Justice a vnitro</b>	<b>14</b>	<b>VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT ZVEŘEJNĚNÉ V ZÁŘÍ 2012</b>	<b>35</b>
Výbor LIBE orientačně hlasoval o legislativě v oblasti azylu	14	<b>VEŘEJNÉ KONZULTACE V ŘÍJNU 2012</b>	<b>36</b>
EP požaduje konzulární ochranu ve třetích zemích pro všechny občany EU	16	<b>KALENDÁŘ NA ŘÍJEN 2012</b>	<b>38</b>
<b>Spotřebitelé</b>	<b>17</b>	<b>SEZNAM ZKRATEK</b>	<b>39</b>
EP se zabýval revidovanými návrhy týkajícími se léků na předpis	17	<b>SLOVNÍČEK</b>	<b>42</b>
EP chce změnit vnitrostátní rozhodování o tvorbě cen a úhradách léků	18	<b>SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR</b>	<b>46</b>
Zdravotnické prostředky budou podle Komise „bezpečnější, účinnější a inovativnější“	18		



## STALO SE...

Plénium EP 11. 9. 2012 stvrdilo kompromis týkající se návrhu směrnice o energetické účinnosti (více v příspěvku **EP stvrdil novou směrnici o energetické účinnosti**).

Plénium EP se 11. 9. 2012 shodlo na revidovaných návrzích týkajících se informací, které mohou výrobci poskytovat veřejnosti o lécích na předpis (více v příspěvku **EP se zabýval revidovanými návrhy týkajícími se léků na předpis**).

Na plénu EP 12. 9. 2012 vystoupil předseda Komise José Manuel Barroso s výročním projevem o stavu EU. Hovořil v něm o tom, že EU v současné době potřebuje nový směr a novou filozofii a měla by směřovat k vytvoření „federace národních států“. Jedním z kroků směrem k tomuto vývoji má být i plán na prohloubení HMU, který chce Komise představit ještě na podzim 2012. Prohloubená a „skutečná“ HMU musí být podle Barrosa vytvořena na základě unie politické. EU podle předsedy Komise potřebuje nový pakt, který on sám nazývá „rozhodujícím paktem pro Evropu“ (více v příspěvku **Barroso přednesl zprávu o stavu Unie**).

Komise 12. 9. 2012 předložila další 2 konkrétní návrhy na vznik bankovní unie a doplnila je komplexním plánem na její ustavení (více v příspěvku **Komise předložila další konkrétní návrhy na vznik bankovní unie**).

Výbor JURI 18. 9. 2010 podpořil balík na „podporu podnikání a odpovědných podniků“. Např. platby společností, které působí v odvětví těžby nerostných surovin a v lesním hospodářství, ale i ve stavebnictví, telekomunikacích či bankovníctví, by měly být v budoucnu (na jejich vlastní náklady) výrazně transparentnější (více v příspěvku **JURI stejně jako Komise chce, aby podnikání v EU bylo „odpovědnější“**).

Ve výboru LIBE proběhlo 19. 9. 2012 orientační hlasování týkající se velmi důležité legislativy v oblasti azylu. Předmětem bylo tzv. dublinské nařízení

a směrnice týkající se podmínek pro přijímání žadatelů o azyl. Politická dohoda, k níž došlo v EP, bývá označována jako důležitý krok k vytvoření společného azylového systému v EU (více v příspěvku **Výbor LIBE orientačně hlasoval o legislativě v oblasti azylu**).

Výbor LIBE přijal 19. 9. 2012 svůj postoj k návrhu směrnice o konzulární ochraně občanů EU ve třetích zemích (více v příspěvku **EP požaduje konzulární ochranu ve třetích zemích pro všechny občany EU**).

Ministři projednávali na zasedání Rady 24. 9. 2012 revidovanou podobu tzv. jednací osnovy, kterou předložilo kyperské předsednictví. Finanční perspektiva 2014–2020 byla také hlavním tématem neformálního setkání ministrů a státních tajemníků pro evropské záležitosti, které uspořádalo kyperské předsednictví v Lefkosii 30. 8. 2012 (více v příspěvku **Zástupci členských států jednali o finanční perspektivě 2014–2020**).

Komise 26. 9. 2012 uveřejnila sdělení a 2 návrhy mající přizpůsobit zdravotnické prostředky, jichž na trhu EU k dispozici na 500 tis. druhů, „vědeckému a technologickému pokroku“ (více v příspěvku **Zdravotnické prostředky budou podle Komise „bezpečnější, účinnější a inovativnější“**).

Výbor ECON 26. 9. 2012 debatoval o pozměňovacích návrzích k revizi směrnice o trzích finančních nástrojů (MiFID) a jednomyslně se na nich shodl (více v příspěvku **ECON podporuje revizi směrnice o trzích finančních nástrojů (MiFID)**).

Zástupci výboru IMCO a Rady dospěli 28. 9. 2012 ke kompromisu týkajícímu se zpřísnění bezpečnostních a emisních standardů pro motocykly. Výsledkem by mělo být např. to, že všechny motocykly nad 125 cm<sup>3</sup> budou muset být vybaveny systémem ABS **Rada a EP dosáhly kompromisu o nových bezpečnostních a emisních standardech pro motocykly**).

## PŘEHLED DĚNÍ ZÁŘÍ 2012

### ENERGETIKA

#### EP přijal rozhodnutí týkající se vnější dimenze energetické politiky

[Legislativní usnesení](#) Evropského parlamentu ze dne 13. září 2012 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje mechanismus výměny informací o mezivládních dohodách mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti energetiky

Plénum EP 13. 9. 2012 přijalo [návrh rozhodnutí](#), které se týká uzavírání dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti energetiky. Rozhodnutí by mělo na jedné straně zajistit, aby členské státy byly povinny lépe informovat o těchto dohodách, na druhé straně by však mělo také posílit jejich pozici při jejich vyjednávání.

#### Kontext

Vnější dimenze energetické politiky je oblastí, v níž bývá velmi často poukazováno na nedostatek jednotného postoje členských států, což demonstruje faktickou absenci existence jednotné energetické politiky v EU a dle kritiků oslabuje právě pozici EU tváří v tvář vnějším aktérům, jako jsou např. silné dodavatelské země (Rusko, ale i státy Blízkého východu či severní Afriky).

Nedostatek této koherence a skutečnost, že vnější dimenze energetické politiky je převážně v rukou členských států (navzdory prohlášením o společné podpoře některých projektů typu tzv. jižního koridoru), potom vedou k ambivalentnímu postoji např. k novým infrastrukturním projektům. Komise chce také využít možnosti, kterou jí dává tzv. [třetí liberalizační balík](#) přijatý v roce 2009, jehož normy jí v konečném důsledku sice neopravňují, aby přímo rozhodovala o dohodách uzavíraných mezi členskými státy a třetími zeměmi např. v oblasti plynu, Komise by ale o nich měla být informována tak, aby mohla posoudit, zda jsou v souladu s platnou legislativou týkající se např. fungování vnitřního trhu s plynem v EU.

Komise proto v roce 2011 předložila EP a Radě návrh na vytvoření jakéhosi výměnného mechanismu v oblasti mezivládních dohod členských států a třetích zemí týkajících se ener-

getiky. Návrh navazoval také na výzvu ze strany Evropské rady, která v [závěrech summitu](#) věnovaného energetickým otázkám v únoru 2011 Komisi vyzvala, aby prezentovala sdělení, které by se týkalo vnější dimenze energetické politiky. Členské státy sdělení mělo přimět k tomu, aby Komisi informovaly o bilaterálních smlouvách se třetími státy, které v energetické oblasti uzavírají. Vnější dimenze energetické politiky je považována za citlivou otázku stojící na pomezí ekonomické a obchodní politiky a na pomezí oblasti strategické, která je také spojena s vnější a zahraniční politikou příslušných členských států. O určité kontroverzi legislativního návrhu svědčí také skutečnost, že byl na plénu EP sice přijat 369 hlasy, 290 poslanců však hlasovalo proti a 14 se jich hlasování zdrželo. Je však třeba podotknout, že rozhodnutí nepodpořili především levicoví poslanci z frakcí S&D a Greens/EFA, kterým se návrh zdál málo ambiciózní.

Odlíšné je také přijetí tohoto rozhodnutí v členských státech. Zatímco řada větších členů původní EU-15 není z rozhodnutí příliš nadšena, vítají jej některé nové členské státy, jejichž závislost na externích dodávkách energetických zdrojů (zejm. z Ruska) je poměrně vysoká, případně některé tranzitní země, které též cítí určitá ohrožení vyplývající z jejich pozice.

#### Obsah a sporné body

Rozhodnutí umožňuje Komisi posuzovat, zda jsou individuální dohody uzavřené mezi členskými státy a třetími zeměmi v souladu s platnou legislativou, která se týká pravidel fungování vnitřního trhu s energiemi (včetně tzv. třetího liberalizačního balíku), hospodářské soutěže ap. Na druhé straně potom umožňuje Komisi, aby poskytla podporu členskému státu na jeho vlastní žádost ve sporných případech, jako byl případ tzv. jamalského kontraktu, který se týkal plynovodu Jamal, jenž dodává ruský plyn přes území Polska dále do Německa.

Komise zde měla silné pochybnosti stran souladu s požadavky třetího liberalizačního balíku, které se týkají fungování vnitřního trhu s plynem, a to poté, co byla uzavřena nová dohoda mezi polskou společností PGNiG a ruským Gazpromem o dodávkách plynu tímto plynovodem.

[Podle zpravodaje návrhu](#), lotyšského poslance Krišjānise Karinše, aplikace příslušného rozhodnutí zlepšit koordinaci mezi členskými státy, vylepší situaci EU v globální energetické politice vzhledem k vysoké závislosti Unie na dovozu fosilních paliv, především plynu, a měla by také prospět spotřebitelům, protože by měla nepomoci snížení cen energií. Posledně jmenovaný přínos je však diskutabilní, je otázkou, zda příslušná legislativa může přinést takto přímočaré řešení vzhledem k tomu, kolik faktorů ovlivňuje cenu energií u koncových zákazníků.

Členské státy by podle rozhodnutí měly Komisi ve lhůtě 3 měsíců od vstupu legislativy v platnost předložit k přezkoumání všechny existující bilaterální dohody se třetími zeměmi, které se týkají oblasti energetiky. Komise poté bude mít 9 měsíců na to, aby informovala členské státy, zda neexistují po prvním ohledání pochybnosti o souladu dohod s příslušnou legislativou EU.

Členské státy také musí informovat o každé nové smlouvě podobného charakteru, a to buď ještě před započítáním příslušných jednání s třetí stranou, anebo v jeho průběhu. Komise se potom těchto jednání může i zúčastnit, a to na žádost členských států, ale i z vlastní iniciativy (příslušný členský stát s tím ale musí souhlasit) a působit zde jako pozorovatel, případně poskytovatel nezávazných návrhů řešení.

Pokud členský stát při dojednávání smlouvy nebude sám schopen adekvátně vyhodnotit její kompatibilitu s evropským právem, měl by dohodu ještě před ukončením jednání Komisi poskytnout. Ta pak bude mít 4 týdny na to, aby příslušnému členskému státu sdělila své případné pochybnosti ohledně dohody. Stejně tak mají mít členské státy povinnost poskytnout znění příslušné smlouvy, která má být ratifikována.

Součástí rozhodnutí je i revizní klauzule, na jejímž základě má Komise každé 3 roky podávat Radě a EP zprávu o nových mezivládních bilaterálních smlouvách, které byly v příslušné oblasti uzavřeny mezi členskými státy a třetími zeměmi. Do ledna 2016 má potom Komise vypracovat také posudek o tom, zda jsou dosavadní záběr a mechanismy, které rozhodnutí požaduje, adekvátní.

Revizní klauzuli prosadil do znění rozhodnutí EP, stejně jako požadavek, aby Komise mohla sdílet informace obdržené od členských států (s výjimkou těch, které budou kvalifikovány jako důvěrné) s jinými členskými státy.

Je tedy jednoznačné, že Komise chce získat lepší přehled a kontrolu nad těmito jednáními, které ve výsledku ovlivňují nezřídka i energetickou politiku EU jako celku. Zároveň je jasné, že Komise musí

respektovat zachování nutné míry suverenity členských států a respektovat, co jí dovoluje a co již nedovoluje např. platná legislativa v oblasti vnitřního trhu s energiemi. Je zde též ponechán určitý prostor pro to, aby Komise po 3 letech sama požadovala zpřísnění této legislativy, které by jí případně umožnilo zvětšit i svůj manévrovací prostor.

#### *Další vývoj*

Rozhodnutí je takovým typem legislativního aktu, který je závazný pro toho, komu je přímo určen. Je-li tedy toto rozhodnutí určeno členskými státy, je pro ně závazné. Rozhodnutí je též přímo použitelné, nevyžaduje implementaci či transpozici prostřednictvím dalších norem do právních řádů členských států.

V platnost má vstoupit 20 dnů po publikaci v Úředním věstníku EU.

## HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE

### Aktuální situace v eurozóně

#### ESM

Německý spolkový soud 12. 9. 2012 odsouhlasil, aby se Německo zapojilo do Evropského záchranného mechanismu (ESM), který měl začít fungovat od července 2012. Tento krok uvítaly všechny unijní instituce i mnozí němečtí politici. Německý parlament schválil související tzv. fiskální smlouvu již v červnu 2012 a čekal na výrok soudu právě o ESM. Německý soud souhlas podmínil tím, že pokud by mělo dojít k navýšení německého podílu v ESM, má o tom rozhodnout dolní komora německého parlamentu (Bundestag). Soud si také vymohl, aby byl průběžně informován o vývoji v ESM, jenž by měl disponovat 500 mld. €, přičemž Německo jakožto nejdůležitější ekonomika eurozóny bude přispívat největším podílem. První splátkou členských zemí je základní kapitál ve výši 80 mld. €. Fond má začít fungovat během několika týdnů (nejspíše od 8. 10. 2012).

Německo, Finsko a Nizozemsko vydaly 26. 9. 2012 [společné prohlášení](#), že ze záchranného mechanismu bude možné saturovat jen ty problémy, jež se objeví až za doby jeho fungování, tj. že na staré dluhy zadlužených bank v eurozóně by se vztahovat neměl. V červnu 2012 přitom EU slíbila Španělsku, že pomůže rekapitalizovat jeho banky přímo sumou 100 mld. € (více v příspěvku „Měsíc ve znamení summitu Evropské Rady“, [Monitoring červen 2012](#)) ze záchranného mechanismu EFSF a poté ESM, pokud bude platit jednotný dohled nad bankami. Tiskový mluvčí Komise toto prohlášení označil



za jeden z mnoha postojů, neboť jednání o těchto otázkách ještě zdaleka nekončí.

### Protesty

Měsíc září byl ve znamení protestů proti současným vládám a úsporným opatřením ve Španělsku, Řecku a Portugalsku.

Zdá se totiž, že se Španělsko připravuje na formální předložení žádosti o finanční pomoc. ECB již avizovala, že je připravena dluhopisy nakoupit. Madrid ale se žádostí váhá. Bude to pro něj totiž znamenat, že podepíše memorandum porozumění, čímž podrobí svůj plán reforem dohledu EU. Ve Španělsku proběhly protivládní protesty, které se neobešly bez násilí. V zemi je rekordní nezaměstnanost ve výši 25 %.

Řecké odbory vyhlásily 26. 9. 2012 generální stávkou, která byla největší za posledních 5 měsíců. Protestů se zúčastnilo přes 50 tis. lidí.

Zástupci eurozóny prohlásili, že nebudou podnikat žádná politická rozhodnutí, než v polovině října získají hodnotící zprávu tzv. trojky, která bude shrnovat implementaci druhého programu ekonomických reforem. Poté by Řecko mohlo získat další část ze záchranného balíku ve výši 31,5 mld. € a odklad splátek dluhu o 2 roky, tedy do roku 2016. Vládní koalice v Řecku i přes protesty 27. 9. 2012 odsouhlasila základní dohodu na provedení škrťů ve výši 11,5 mld. €. Podle mnohých bude Řecko buď potřebovat třetí záchranný balík, aby mohlo nastartovat svoji ekonomiku, nebo odpustit většinu dluhů. HDP Řecka se od počátku krize snížil o 20 %.

Protestovali také Portugalci. Jeden milion jich vyšel do ulic měst a dosáhli toho, že vláda stáhla kontroverzní návrh, kdy chtěla pro zaměstnance zvýšit odvody do sociálního systému z 11 na 18 % a snížit je pro zaměstnavatele z 25 % na 18 %. Změna by de facto znamenala, že by každý zaměstnanec přišel ročně o jeden plat. Zaměstnavatelé by také dostali větší volnost při propouštění. Portugalci v takové míře protestovali poprvé. Mnozí tvrdí, že úsporná opatření brzdí ekonomiku. Portugalsko však dostalo rok navíc, aby se se škrty vyrovnalo a ministři mohli na zasedání ECOFIN 8. 10. 2012 odložit splátku z poskytnuté půjčky 78 mld. €.

### Pravomoci ECB na vzestupu

Vliv ECB roste. Její prezident Mario Draghi 6. 9. 2012 oznámil, že banka ponechá hlavní referenční sazby na historickém minimu.

Úroková sazba na refinancující operace zůstává na 0,75 %, záůjční facilita na úrovni 1,50 % a depoziční facilita na úrovni 0,00 %.

Inflace by měla dosáhnout 2 % (což chce banka udržet) a ECB navíc zavádí nový program in-

tervencí – program přímé monetární transakce (Outright Monetary Transactions, OMTs), tedy možnost nakupovat dluhopisy zadlužených zemí na sekundárním trhu.

Na sekundárním trhu nakoupí státní dluhopisy se splatností 1–3 roky, přičemž ECB neuvedla žádný finanční limit svých útrat. Transakce budou realizovány za přísných podmínek a mělo by se jednat o státy, které požádaly o pomoc EFSF. ECB své intervence na trhu s dluhopisy nebude vázat na žádné konkrétní úrokové míry; nákupy dluhopisů budou neomezené, ale „sterilizované“, aby nevznikaly pochybnosti o tištění peněz. Tento krok má posílit zájem investorů o dluhopisy rizikových zemí a zachránit euro za každou cenu.

Nový program nahrazuje Securities Markets Programme (SMP), který fungoval od roku 2010. V roce 2012 jej ECB aktivně nevyužívala. Ve svých účetních knihách však stále má dluhopisy za 211,5 mld. €.

Program byl málo transparentní, nebyla zveřejňována struktura nakupovaných dluhopisů ani kritéria, podle kterých si ECB vybírala mezi dluhopisy řeckými, irskými, portugalskými, španělskými, italskými a dalšími. Krok ECB velmi uvítal MMF.

### Komise předložila další konkrétní návrhy na vznik bankovní unie

*Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě.*

*Plán ustavení bankovní unie (KOM(2012)510)*

*Návrh nařízení Rady, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (KOM(2012)511)*

*Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), pokud jde o jeho vztah k nařízení Rady (EU) č. .../..., kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (KOM(2012)512)*

Komise 12. 9. 2012 [předložila](#) další 2 konkrétní návrhy na vznik bankovní unie a doplnila je komplexním plánem na její ustavení (v podobě sdělení).

### Kontext

Na vzniku bankovní unie se v základních parametrech shodly hlavy států a vlád na summitu v červnu 2012 a podpořil jej i MMF (více v příspěvku „Měsíc ve znamení summitu Evropské rady“, [Monitoring červen 2012](#)). Kromě toho Komise již několik týdnů předtím předložila rozsáhlý, více než 170stránkový

návrh mající do budoucna zajistit, aby členské státy nemusely z veřejných prostředků saturovat banky, jež se v průběhu finanční krize dostaly do potíží kvůli nedostatku likvidity (více v příspěvku „Komise chce, aby vznikla ‚bankovní unie‘“, [Monitoring červen 2012](#)).

### Obsah

Předložený balík sestává ze 3 dokumentů:

1. Návrhu nařízení, kterým se ECB udělují „významné pravomoci“, pokud jde o dohled nad všemi bankami v eurozóně (země, které nepoužívají euro, by se k dohledu měly moci připojit dobrovolně, patrně ale i přesto ovlivní vztahy mezi mateřskými bankovními společnostmi sídlícími v eurozóně a jejich dcerami působícími mimo ni; v ČR se to týká např. Komerční banky, kterou vlastní francouzská Societé Générale, nebo ČSOB, jejímž majitelem je belgická KBC; obecně západoevropské banky ovládají ve střední a východní Evropě cca 65 % bankovního sektoru).
2. Návrhu nařízení, kterým se uvádí stávající [nařízení č. 1093/2010](#) o EBA do souladu s výše uvedeným návrhem, aby „rozhodování EBA zůstalo vyvážené a aby nadále udržoval integritu jednotného trhu“.
3. Sdělení popisujícího celkovou představu Komise o bankovní unii.

Z příslušné [tiskové zprávy](#) vyplývá, že konečná odpovědnost za „zvláštní úkoly dohledu souvisejícími s finanční stabilitou všech bank eurozóny“ ([především](#) ty, které jsou rozhodující pro zachování finanční stability a zjišťování rizik ohrožujících životaschopnost bank, např. udělování a odebrání bankovních licencí, rozhodování o tom, jak by měly banky posilovat kapitál nebo prodávat aktiva, aby se vyhnuly případnému bankrotu, nebo dohled nad rizikové operace) bude spočívat z titulu čl. 127 odst. 6 Smlouvy o fungování EU na ECB.

EBA by pak měla zajistit, aby postupy dohledu byly v celé EU jednotné (za tím účelem by se např. měla změnit hlasovací práva členských států – EBA by údajně neměla moci přijímat rozhodnutí prostou nebo kvalifikovanou většinou, pokud se proti postaví nejméně 3 státy eurozóny a 3 státy další; k případnému posílení EBA by mohlo dojít na začátku roku 2014, kdy Komise chystá další revizi nařízení, na jehož základě EBA funguje).

Vnitrostátní orgány dohledu (tj. národní centrální banky) by údajně měly i nadále hrát „významnou úlohu v každodenním dohledu a při přípravě a provádění rozhodnutí ECB“. ECB by ovšem měla převzít jejich klíčové pravomoci, např. udělování a odebrání bankovních licencí, rozhodování o tom, jak by měly banky posilovat kapitál nebo prodávat aktiva,

aby se vyhnuly případnému bankrotu, a dohled nad rizikovými operacemi.

Komisař Michel Barnier tvrdí, že dohled nad bankami bude v rámci ECB zcela oddělen od její měnové politiky (v ECB by měl vzniknout zvláštní „sbor dohlížitelů“) a bude podroben kontrole ze strany Rady (resp. euroskupiny) a EP.

Celý nový „jednotný mechanismus dohledu“ (single supervisory mechanism, SSM), jenž by měl být podmínkou pro možnou přímou rekapitalizaci bank (prostřednictvím unijního „záchranného fondu“ ESM), by měl v eurozóně začít fungovat [postupně](#) od 1. 1. 2013 a měl by se vztahovat na cca 6 000 bank (které si dohled budou fakticky i platit).

Nejprve by ECB měla být schopna rozhodnout o převzetí úplné odpovědnosti za dohled nad jakoukoli úvěrovou institucí, zejm. nad těmi, které obdržely veřejné financování nebo o něj požádaly (prostřednictvím ESM). 1. 7. 2013 by měly pod dohled ECB přejít banky podstatného systémového významu, 1. 1. 2014 pak všechny banky, včetně družstevních záložen a spořitelén.

### Sporné body

S vytvořením bankovní unie má dlouhodobě problém nejen např. Velká Británie (kvůli změně hlasování v EBA) či Švédsko (kvůli absenci vlivu zemí mimo eurozónu v ECB), ale obává se ho i Německo (požaduje, aby se vztahovala na 25–30 systémově nejdůležitějších bank). Krom toho EP by byl jako instituce rád plně zapojen do veškerého rozhodování o parametrech bankovní unie, jak požaduje [usnesení](#) z 13. 9. 2012 (první [pozice ECON](#) z 26. 9. 2012 krom toho hovoří i o potenciálním zapojení EP do samotného fungování bankovní unie, resp. SSM), ale s největší pravděpodobností se tak nestane, pokud tedy EP oba předložené návrhy nebude považovat za nerozdělitelný balík (viz níže).

Podle ECON je podstatné, aby vznikem bankovní unie nebyl narušen vnitřní trh EU. Za tím účelem jsou někteří poslanci s to si např. představit, že ECB bude dohled realizovat primárně nad největšími hráči, národní centrální banky pak reálně (nikoliv formálně) nad bankami, jež nejsou pro EU systémově důležité.

### Pozice ČR

Reprezentace ČR – s výjimkou komisaře Štefana Füleho, jenž ale ČR oficiálně nezastupuje – dala najevo, že bude vůči bankovní unii opatrná, a to i přesto, že se má obligatorně týkat jen zemí eurozóny. Problém totiž tkví v tom, že pokud by státy eurozóny chtěly pomoci stabilizovat euro tím, že odeberou kapitál z dceřiných bank, mohlo by to mít neblahý dopad i na ČR.

Ministr financí Miroslav Kalousek již dříve řekl, že její vytvoření by mohlo znamenat konec volného trhu v EU. Viceguvernér ČNB Miroslav Hampl ve svém [článku](#) bankovní unii označil za nenápadný, ale nebezpečný integrační krok Unie. Po předložení nových návrhů obdobný názor vyjádřil guvernér ČNB Miroslav Singer („ČNB nechce klást překážky Komisi v její snaze vytvořit bankovní unii, chce však minimalizovat rizika, která by vedla k destabilizaci systému v zemi“) či předseda vlády Petr Nečas („Názor vlády a ČNB je téměř totožný a ohledně vytvoření bankovní unie jsme velmi ostražití“). Podle něj dohled nad bankami v ČR kvalitně vykonává ČNB. Stejný názor zastává např. i ČBA.

#### Další vývoj

Komise vyzvala Radu a EP, aby uvedené 2 návrhy přijaly do konce roku 2012 (sic!) včetně výše zmíněného návrhu z června 2012 (více v příspěvku „Komise chce, aby vznikla ‚bankovní unie‘“, [Monitoring červen 2012](#)), návrhů na implementaci dohody Basel III (více v příspěvku „Komise uveřejnila návrhy na implementaci dohody Basel III v EU“, [Monitoring červenec/srpen 2011](#)) a tzv. balíku na posílení důvěry ve finanční služby (více v příspěvku „Komise předložila ‚balík na posílení důvěry ve finanční služby‘“, [Monitoring červenec/srpen 2010](#)).

Na přijímání prvního návrhu ([KOM\(2012\)511](#)) by se reálně měla podílet pouze Rada (EP by měl být zapojen jen prostřednictvím konzultace). V případě obou návrhů platí, že by se mělo hlasovat jednomyslně za účasti všech členských států EU (tedy nejen členů eurozóny).

V dalším sledu Komise předpokládá vytvoření návrhu na jednotný evropský mechanismus restrukturalizace s cílem účinně řešit přeshraniční restrukturalizaci bank a zabránit využívání peněz daňových poplatníků na záchranu bank.

Dosavadní předběžná jednání (zejm. v Radě) nicméně ukazují, že harmonogram Komise je nerealistický, resp. je otázkou, zda se uvedené návrhy skutečně podaří do konce roku 2012 přijmout a uveřejnit v Úředním věstníku EU. Jednoznačně to podporuje jen Francie, Itálie a Španělsko.

Na půdě ECON by se mělo 10. 10. 2012 uskutečnit tematické veřejné slyšení, 24. 10. 2012 by pak měly být uveřejněny návrhy zpráv k oběma legislativním návrhům. Hlasovat by se o nich mělo ve výboru v listopadu 2012 a v plénu v prosinci 2012, ale dosud to nebylo potvrzeno.

## INSTITUCIONÁLNÍ ZÁLEŽITOSTI

### Barroso přednesl zprávu o stavu Unie

José Manuel Durão Barroso, předseda Evropské komise: [Projev o stavu Unie 2012](#), plenární zasedání Evropského parlamentu, Štrasburk 12. září 2012

Na plénu EP 12. 9. 2012 vystoupil předseda Komise José Manuel Barroso s výročním [projem](#) o stavu EU. Hovořil v něm o tom, že EU v současné době potřebuje nový směr a novou filozofii a měla by směřovat k vytvoření „federace národních států“. Jedním z kroků směrem k tomuto vývoji má být i plán na prohloubení HMU, který chce Komise představit ještě na podzim 2012. Prohloubená a „skutečná“ HMU musí být podle Barrosa vytvořena na základě unie politické. EU podle předsedy Komise potřebuje nový pakt, který on sám nazývá „rozhodujícím paktem pro Evropu“.

#### Kontext

Projev, který předseda Komise přednesl, byl třetí v pořadí. Poprvé s podobným projevem před europoslance předstoupil v září 2010. Po formální stránce předsedovi Komise takové vystoupení v EP umožnila [nová rámcová dohoda](#) o vztazích mezi Komisí a EP.

Již v případě prvního projevu byla hlavním Barrosovým tématem ekonomická krize a řešení jejích důsledků. Tehdy byl projev, který předseda Komise věnoval především [Strategii 2020](#), plánům, které později vedly až k vytvoření tzv. [fiskálního paktu](#) či přípravě nové finanční perspektivy, kritizován pro nedostatek „vize“ a nových iniciativ. Kritikové především z řad levicových poslanců poukazovali na to, že Barroso je ve vleku francouzsko-německého „tandemu“ (více v příspěvku „Barrosův projev o stavu Unie na plénu EP“, [Monitoring září 2010](#)).

V roce 2011 Barroso nabídl europoslancům ještě temnější vizi, když hovořil o tom, že EU čelí největší výzvě a krizi ve své historii. Projev předcházela hlasování pléna EP o legislativním balíku, který se týkal posílení dohledu nad správou veřejných financí členských států eurozóny, bylo tedy nutné poslance před důležitým hlasováním mobilizovat. Barroso tehdy svůj projev využil také k obhajobě zavedení daně z finančních transakcí. Už tehdy také jednoznačně podpořil další prohlubování ekonomické a politické integrace v EU a odsoudil sílící intergovernmentalismus (více v příspěvku „Barroso pronesl projev o stavu Unie“, [Monitoring září 2011](#)).



*Obsah a sporné body*

Barroso v projevu nejprve zhodnotil současnou situaci. Příčinami současné krize jsou podle něho nezodpovědné praktiky, k nimž došlo ve finančním sektoru, neudržitelný veřejný dluh, který je problémem řady členských zemí EU včetně Německa, a nedostatek konkurenceschopnosti, který se podle něho týká některých členských států, jež nejmenoval.

Jednotná měna euro se podle Barrosa potýká se strukturálními problémy, situace se prý už ale napravuje, proces bude ovšem ještě obtížný a bolestivý.

Také předseda Komise, podobně jako někteří další komentátoři současné situace v EU, hovořil o krizi důvěry, která je podle něho krizí politickou. Na rozdíl od skeptičtějších pohledů na tuto krizi důvěry, kterou lze sledovat nejen ve vztahu občanů ke stále nečitelnějším institucím EU, ale také mezi členskými státy navzájem, však podle Barrosa v demokracii neexistuje žádný politický problém, který by nebylo možné politickou cestou také vyřešit, což je velmi odvážné tvrzení.

Řešením má být podle něho odvrhnutí „starého myšlení“ a nová filozofie pro Evropu.

Není překvapující, že podle předsedy Komise je rozhodujícím krokem k překonání krize a udržení pozice EU v globalizovaném světě posílení evropské jednoty.

Velmi podobná slova zaznívala již z předcházejících projevů. Podle Barrosa je rovnice jednoduchá: Globalizace vyžaduje, aby Evropa byla více jednotná, požadavek na jednotnou Evropu vyžaduje více integrace a více integrace bude podle něho znamenat více demokracie. Členské státy by si měly uvědomit, že mají společné evropské zájmy, Barroso doslova přirovnal současnou EU k posádce lodi uprostřed běsnící bouře a v takové chvíli se podle něho po posádce vyžaduje minimálně (!) bezvýhradná loajalita.

Barrosův „rozhodující pakt“ tak má demonstrovat práve a především evropskou jednotu. Členské státy by v něm měly deklarovat, že k reformám chtějí přistupovat jediňe společně, udržovat integritu EU a hlásit se k jednotné měně euro jakožto k nevratnému kroku v rámci integračního procesu. Dokončení prohloubené hospodářské unie má být založeno na politické unii.

Tento plán, za účelem jehož realizace by EU měla podniknout konkrétní kroky, byl v Barrosově projevu otevřeně deklarován.

Předseda Komise neváhal krátce poté, co byla za účelem posílení Evropského stabilizačního mechanismu podniknuta změna primárního práva umožněná zjednodušeným mechanismem změn zakotveným v Lisabonské smlouvě, navrhnout

další změnu primárního práva, ba vytvoření smlouvy nové za účelem vytvoření federace národních států.

Potvrdily se tak některé předpoklady, že Lisabonská smlouva, která byla prezentována jako řešení většiny institucionálních a politických otázek v současné EU, ve skutečnosti nebude mít dlouhého trvání a bude nahrazena pod vlivem situace spojené se současnou krizí smlouvou novou. Předseda Barroso tedy po složitých peripetiích týkajících se ústavní smlouvy a Lisabonské smlouvy znovu navrhuje svolání konventu a mezivládní konference. Oproti minulosti by však nyní měla předcházet široká diskuse „v celé Evropě“, čímž předseda Komise nepřímou přiznal, že někdejší ústavní smlouva byla navzdory rétorice, která ji obklopovala, připravena bez takovéto diskuse.

Komise se chce postavit do čela diskuse tím, že hodlá ještě před volbami do EP v roce 2014 představit svůj návrh budoucího uspořádání EU, včetně explicitních návrhů týkajících se změn smlouvy.

Za nevyhnutelnou označil Barroso hlubší integraci pro eurozónu a její členy, projekt má být ale otevřen i pro ostatní zájemce, přičemž „nejpomalejší a nejváhavější“ nebudou podle předsedy Komise určovat tempo. Jsme tedy na prahu rozpadu stávající EU, která bude nahrazena jiným útvarem na bázi federace?

Barroso pro začátek deklaroval, že Komise předloží v nejbližší době všechny nezbytné návrhy na vytvoření bankovní unie (viz výše). Na podzim 2012 chce představit návrh prohloubené HMU včetně politických nástrojů, s jejichž pomocí má být vytvořena. To vše se má prozatím dít v rámci stávající Lisabonské smlouvy, před volbami do EP 2014 však budou představeny již zmíněné zásadní návrhy jejích změn.

Předseda Komise zakončil projev výzvou, aby proevropsky smýšlející občané zanechali každodenních starostí a „hleděli do budoucnosti“, a příslibem, že Komise a EP jakožto orgány Společenství vybudují lepší, pevnější a jednotnější Evropu.

Ani tato ambiciózní a plamenná prohlášení ovšem leadery některých frakcí v EP nenadchla, a to ani těch, které stále těsnější unii podporují. Předseda ALDE Guy Verhofstadt kritizoval Barrosovu vizi federace národních států, protože EU podle něho potřebuje „postnacionální“ budoucnost. V této kritice existujícího „národního“ principu v EU jej jednoznačně podpořil vůdce frakce Greens/EFA Daniel Cohn-Bendit, který se postavil především proti hlavnímu institucionálnímu symbolu tohoto principu, Radě. Ta v sobě podle jeho slov nepřijatelným způsobem spojuje exekutivní i legislativní prvky zároveň, z čehož by se osvícenský filozof



Montesquieu údajně „obracel v hrobě“. Je tedy nasnadě, kterou z existujících institucí EU by předseda Zelených v rámci optimální reformy primárního práva nejraději přebudoval.

Barrosovu vizi politické unie jako nutné podmínky vytvoření unie ekonomické podpořil předseda EPP Joseph Daul. Naopak leader ECR Martin Callanan v reakci na Barrosův projekt jednoznačně prohlásil, že EU je momentálně v ekonomické krizi a ta rozhodně musí být řešena ekonomickými prostředky.

#### *Další vývoj*

Vedle již zmíněných kroků k politické unii, které Barroso ohlásil ve svém projevu, hovořil také o některých dalších návrzích, které Komise hodlá představit. Ještě před koncem roku 2012 by to měl být legislativní balík týkající se mládeže, jeho součástí by měla být podpora odborného vzdělávání.

Nezaměstnanost a otázka kvalifikace mládeže ve vztahu k situaci na pracovním trhu představují palčivý problém zejm. některých členských států v jižní Evropě.

Barroso se nevzdává ani svých někdejších plánů na zavedení daně z finančních transakcí, za které velmi (ale prozatím neúspěšně) bojoval. Podle jeho slov Komise chce za její zavedení bojovat dále a prosadit „spravedlivý a ambiciózní“ model této daně, alespoň s těmi státy, které jsou ochotny k jejímu zavedení.

Je otázkou, jak budou vypadat deklarované návrhy týkající se smluvních změn. Barrosova rétorika byla v tomto směru značně radikální. Deklarované snahy Barrosovy Komise iniciovat federalizaci EU bývají spojovány se skutečností, že Komise bývá v současné situaci, kdy sledujeme posilování pozic větších členských států (nejen Francie a Německo) a posouvání debaty o řešení problémů v EU čím dál více do mezivládní roviny, nezřídka označována za slabšího hráče. Vypjaté snahy o federalizaci EU ze strany Komise tak mohou znamenat i boj o udržení její pozice v dnešní situaci, která je charakteristická spíše posilováním dezintegračních tendencí.

### **Zástupci členských států jednali o finanční perspektivě 2014–2020**

*Press release: „A watershed moment“ for the negotiations of the Multiannual Financial Framework, 30. 8. 2012*

*Press Release: 3187th Council meeting General Affairs, Brussels, 24 September 2012 ([14070/12](#))*

Ministři projednávali na zasedání Rady 24. 9. 2012 revidovanou podobu tzv. jednací osnovy, kterou předložilo kyperské předsednictví.

Finanční perspektiva 2014–2020 byla také hlavním tématem neformálního setkání ministrů a státních tajemníků pro evropské záležitosti, které uspořádalo kyperské předsednictví v Lefkosii 30. 8. 2012.

#### *Kontext*

Zasedání Rady 24. 9. 2012 předcházelo právě neformální setkání ministrů a státních tajemníků na Kypru v srpnu 2008. Podkladem pro jednání byl dokument připravený kyperským předsednictvím po sérii bilaterálních jednání se všemi členskými státy, která se odehrála v červenci 2012.

Neformální schůzky na Kypru se zúčastnili také zástupci Komise, konkrétně slovenský komisař pro meziinstitucionální vztahy Maroš Ševčovič a komisař pro rozpočet Janusz Lewandowski. Jako zástupce vyjednávacího týmu EP byl přítomen předseda výboru BUDG Alain Lamassoure.

Zástupce kyperského předsednictví Andreas D. Mavroyiannis se o setkání, kterému předsedal, [vyjadřoval](#) v superlativech. Neformální jednání ministrů a státních tajemníků podle něho rozhodujícím způsobem napomohlo posunu negociací o nové finanční perspektivě do dalšího stádia a pomohlo přichystat podklad pro podzimní jednání Evropské rady, která bude věnována právě tomuto tématu. Zástupci kyperského předsednictví také po schůzce na půdě předsednické země zůstávali optimističtí ohledně otázky, zda se skutečně podaří mezi členskými státy dosáhnout dohody ohledně pozice k nové finanční perspektivě před koncem roku 2012.

Optimismus je přítomen navzdory tomu, že mezi členskými státy stále ještě nelze pozorovat sblížování stanovisek k některým palčivým otázkám. Jednou z hlavních zůstává návrh na zredukování výše výdajů, které předpokládá původní návrh Komise, jež prosazuje skupina členských států. Ani v rámci této skupiny však nepanuje úplná shoda na tom, kde šetřit. Citlivou otázkou je SZP i kohezní politika. S návrhem na krácení výdajů se neztotožnili na kyperské schůzce ani komisaři Lewandowski a Ševčovič, výsledky tedy naznačují spíše to, že k podstatnému průlomů v jednáních nedošlo, navzdory prohlášením předsednické země.

Zástupci členských zemí se na Kypru dohodli, že summit o otázce finanční perspektivy se bude konat v mimořádném termínu v listopadu 2011, což ovšem znamená také odložení prezentace konkrétních čísel týkajících se výdajové stránky finanční perspektivy. Tyto citlivé otázky se měly stát právě předmětem jednání Coreper a Rady pro všeobecné otázky v září 2012.

*Obsah*

Rada na úrovni Coreper i na úrovni ministerské se v září 2012 věnovala [revidované jednací osnově](#), kterou předložili zástupci kyperského předsednictví.

K aktualizaci jednací osnovy došlo především v tom smyslu, že předsednická země do jejího znění na rozdíl od předcházejícího Dánska zahrnula menší počet možných návrhů řešení situace.

Nové znění jednací osnovy se nakonec ztotožňuje s tím názorem, že navzdory předcházejícímu návrhu bude muset dojít k omezení výdajů, a to ve všech okruzích, tedy ve všech rozpočtových kapitolách finanční perspektivy.

Zdá se tedy, že dostávají za pravdu ty hlasy, které upozorňovaly na to, že tzv. úsporná skupina v rámci Rady zahrnuje silné členské státy, které nakonec prosadí škrtky. I kyperské předsednictví, které je jinak poměrně skoupé na předčasné zveřejňování konkrétních čísel, se [ztotožňuje](#) s tím, že výsledná pozice Rady s největší pravděpodobností podpoří „úpravu“ výdajového stropu navrženého Komisí „směrem dolů“. Na druhou stranu je zřejmé, že s tímto pohledem se rezolutně neztotožňuje sama Komise, bude tedy ještě zajímavé sledovat, jak se budou vyvíjet meziinstitucionální jednání. Nelze zapomínat na to, že konečnou podobu finanční perspektivy musí zaštitit jak Rada, tak Komise a EP.

Je jasné, že jednání nepřinesla konsensus ani mezi členskými státy nad všemi body jednací osnovy. Rozpory mezi kohezní skupinou a skupinou států prosazujících výdajové škrtky v konkrétních otázkách přetrvávají. Podle kyperského předsednictví se nicméně členské státy v Radě minimálně shodly na tom, že stávající podoba jednací osnovy je přijatelnouází pro další jednání.

Na zářijovém zasedání byly projednávány především jednotlivé dílčí připomínky k jednací osnově. Důležitou je již zmíněná otázka: Pokud škrtat, tak kde? Rezolutně proti úsporám v oblasti SZP se vyjadřuje Francie, kterou v tomto postoji nejsilněji podporuje Irsko, částečně také Německo, Rakousko, Belgie, Finsko, Řecko, Lucembursko, Malta, Portugalsko, Rumunsko a Španělsko.

Je tedy jasné, že ani skupina států prosazujících v Radě úspornou variantu finanční perspektivy zdaleka není v otázce budoucnosti výdajů na SZP jednotná. Státy podporující zachování výdajů v oblasti SZP podle původního návrhu argumentují tím, že Komise již v rámci připravované reformy přistoupila k určitým, byť zcela minimálním škrtkům. To podle nich naznačuje, že právě oblast SZP by měla být dalšího krácení ušetřena. V oblasti SZP přetrvávají i další kontroverzní otázky, které se týkají samotných detailů návrhu reformy SZP

po roce 2013, nejpalcivějším momentem je nyní otázka předpokládané konvergence plateb na státní a regionální úrovni, která zajímá (ač z poněkud rozdílných důvodů) starší i novější členské státy. Důležitou otázkou je také podíl členských států na výdajích určených k podpoře rozvoje venkova. Zde svůj podíl hájí i ČR spolu s takovými zeměmi, jako jsou Rakousko, Finsko, Maďarsko, Litva, Lotyšsko, Polsko, Slovinsko a některé další menší státy.

Pro Velkou Británii je důležitým tématem otázka budoucnosti britského rabatu.

I podle některých britských představitelů je zřejmé, že jiní aktéři berou novou finanční perspektivu jako možnost zbavit se tohoto mechanismu nebo ho podstatným způsobem zredukovat.

*Další vývoj*

Nyní bude dalším důležitým krokem v jednáních o finanční perspektivě 2014–2020 mimořádné zasedání Evropské rady ve dnech 22.–23. 11. 2012, které má být věnováno pouze těmto otázkám.

Důvodem pro přesun jednání na mimořádný summit je také snaha odlehčit řádnému jednání Evropské rady v říjnu 2012, které má být věnováno dalším důležitým problémům – budoucnosti HMU a ustavení bankovní unie.

Ještě před konáním summitu v listopadu 2012 by se měla odehrát další jednání Rady pro všeobecné otázky, a to 16. 10. 2012 a ještě těsně před summitem 20. 11. 2012.

Očekává se také přijetí rezoluce EP, k němuž by mohlo dojít už na plenárním zasedání v říjnu 2012.

**JUSTICE A VNITRO****Výbor LIBE orientačně hlasoval o legislativě v oblasti azylu**

*Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepřacované znění) (KOM(2008)820)*  
*Návrh směrnice Evropského Parlamentu a Rady, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl (přepřacované znění) (KOM(2008)815)*

Ve výboru LIBE proběhlo 19. 9. 2012 orientační hlasování týkající se velmi důležité legislativy v oblasti azylu. Předmětem bylo tzv. dublinské nařízení a směrnice týkající se podmínek pro

přijímání žadatelů o azyl. Politická dohoda, k níž došlo v EP, bývá označována jako důležitý krok k vytvoření společného azylového systému v EU.

#### Kontext

**Změny** se týkají stávajícího tzv. **dublinkého nařízení** či nařízení Dublin II, které obsahuje pravidla pro určování toho, který členský stát je odpovědný za posuzování příslušné žádosti o azyl a mezinárodní ochranu. Název nařízení je odvozen od tzv. **Dublinké úmluvy**, která se týká pravidel pro určení státu odpovědného za posouzení žádosti o azyl podané v některém z členských států EU. Úmluva vstoupila v platnost v roce 1997.

Nové nařízení Dublin II má podrobněji regulovat umístování žadatelů o azyl v rámci EU.

Nařízení v dosud platné podobě pochází z roku 2003 a stanovuje soubor kritérií, podle nichž je určen jeden členský stát, který je příslušný k rozhodnutí o podané žádosti o azyl.

Ve výboru LIBE pro novou právní úpravu hlasovalo 41 poslanců, 5 členů výboru hlasovalo proti a 10 se jich hlasování zdrželo.

Předmětem orientačního hlasování byly dále změny týkající se stávající **směrnice** z roku 2003, která zakotvuje standardy pro přijímání a zacházení s žadateli o azyl, včetně úpravy pravidel předběžného zadržení, přístupu k pracovnímu trhu apod. Komise představila návrh na její změnu již v roce 2008, tehdy ale některé členské státy její projednávání v Radě zablokovaly. Jednání tedy trvala 4 roky, než se na návrhu Rada předběžně dohodla.

Právě pravidla umožňující dočasné zadržení byla předmětem značných kontroverzí, původní směrnice z roku 2003 nestanovovala žádná společná pravidla a rozhodnutí ponechávala na členských státech. Nová legislativa naopak explicitně jmenuje omezený okruh důvodů, pro které je možné žadatele o azyl dočasně zadržovat, jako je kontrola jejich identity, prověření žádosti o mezinárodní ochranu a práva vstupu na území příslušného členského státu, ale také důvody týkající se bezpečnosti příslušného státu a veřejného pořádku. Nová úprava se týká také zlepšení podmínek přístupu žadatelů o azyl na pracovní trh či jejich práva na medicínskou, případně psychologickou péči.

V případě návrhu směrnice ve výboru LIBE v jeho prospěch hlasovalo 45 europoslanců, 9 bylo proti a 4 se zdrželi hlasování.

#### Obsah

Pozitivem nové legislativy, zejm. nařízení Dublin, je skutečnost, že jasná identifikace odpovědného

státu by měla zabránit tomu, aby žadatelé o azyl byli směřováni z jednoho členského státu do druhého, přičemž ani jeden z nich by se nechtěl žádostí o azyl zabývat.

Obvykle přitom platí, že zemí, která je považována za odpovědnou zabývat se žádostí o azyl, je ta, jejímž prostřednictvím žadatel poprvé vstoupil na území EU. Problémem je ovšem to, že nařízení v takovéto podobě nezabraňuje tomu, aby některé členské státy byly v tomto směru zatíženy více než státy jiné. Typicky se to týká „narázníkových“ zemí v oblasti jižní Evropy a Středomoří. V případě zemí, které tradičně čelí nejsilnějšímu náporu žadatelů o azyl, se proto dlouhodobě ozývá kontroverzní volání po tom, aby budovaný společný azylový systém znamenal také více rovnoměrné „sdílení břemene“ v podobě přílivu žadatelů o azyl mezi členskými státy v duchu solidarity.

Právě poslanci EP **trvali** na tom, aby do nového nařízení byl zahrnut jasný odkaz na potřebu „solidarity“ mezi členskými státy.

Žadatelé o azyl by přitom podle zástupců EP neměli být předáváni do těch států, kde dochází k systematickému selhávání azylové procedury a nefungují řádně podmínky pro přijímání. O problémech v tomto směru se opakovaně hovoří např. v souvislosti s Řeckem.

Na druhé straně dublinké nařízení by do celého systému mělo vnést jasnější pravidla. Nový návrh proto obsahuje také systém včasného varování a přípravné mechanismy, které mají být určeny právě pro zvládání mimořádných situací. V případě potřeby má dotčený členský stát do 3 měsíců předložit akční plán krizového řízení, který má zabránit zhroucení národních azylových systémů v mimořádných situacích.

Na vykonávání tohoto plánu má dohlížet EK a Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO).

Dalším legislativním návrhem, o kterém výbor LIBE orientačně hlasoval, je návrh na změnu směrnice týkající se podmínek pro přijímání žadatelů o azyl. Cílem je zajistit pokud možno stejné zacházení s žadateli o azyl a lidmi, kteří potřebují mezinárodní ochranu, napříč celou EU, včetně společných pravidel a podmínek pro přijímání uprchlíků.

Výsledkem by měla být harmonizace systému přijímání uprchlíků v EU a bez ohledu na to, v jakém státě byla žádost o azyl podána, by mělo být zajištěno uprchlíkům stejné zacházení, pokud jde o zachování principů lidské důstojnosti.

Státy jsou povinny poskytnout žadatelům o azyl informace o jejich právech. Zlepšeny také mají být různé bezpečnostní záruky týkající se zranitelných osob typu dětí bez doprovodu ap.



Děti bez doprovodu, jejichž rodiče nežijí na území EU, mají mít právo na sloučení s jinými rodinnými příslušníky žijícími v EU, jako jsou prarodiče, tety, strýčkové ap.

Žadatelům o azyl se má dostat nové kvality zacházení včetně osobního pohovoru, který má též napomoci určit, který z členských států bude odpovědný za to, aby se zabýval žádostí o azyl. Členské státy mají být povinny poskytnout na požádání bezplatnou právní pomoc, pokud bude revidováno rozhodnutí o přesunu uprchlíka, nerozhodne-li soud jinak.

Žadatelé o azyl mají totiž mít právo odvolat se proti rozhodnutí o přesunu do jiného členského státu EU. Europoslanci též prostřednictvím pozměňovacích návrhů prosadili, aby měli žadatelé o azyl právo požadovat, že zůstanou na území toho členského státu, v němž se momentálně nacházejí, dokud nebude jejich žádost o azyl řádně vyřízena. Znamená to tedy, že jejich přesun může být rozhodnutím soudu dočasně pozdržen.

Humánnější pravidla pro přijímání žadatelů o azyl mají zahrnovat také zlepšení přístupu k pracovnímu trhu.

Jednání o novém návrhu zahrnovalo složité negociace o definici pojmů, jako je „rodina“ (z hlediska pravidla o spojování rodin uprchlíků), práva zranitelných osob bez doprovodu, jako jsou děti, pravidla pro dočasnou detenci uprchlíků, která by neměla trvat déle než 3 měsíce (přičemž zranitelné osoby typu děti by měly být takto zadržovány pouze za výjimečných okolností a za specifických podmínek) ap.

Výsledek orientačního hlasování LIBE přirozeně [přivítala](#) komisařka pro vnitřní věci Cecilia Malmström, která ve svém prohlášení deklarovala, že EU je odpovědná za to, aby žadatele o azyl přijímala důstojným způsobem a zajistila, aby se všem dostalo spravedlivého a řádného posouzení jejich případu. EU podle ní potřebuje zajistit silné záruky pro ty, kdo potřebují ochranu.

Na jedné straně je tedy deklarovaná nutnost důstojného zacházení s žadateli o azyl, na druhé straně je mezi řádky jasné, že jejich neustávající příliv EU způsobuje značné problémy.

#### *Další vývoj*

Zatímco EP již předběžné dohody ohledně obou návrhů dosáhl, byť prozatím teprve na úrovni výboru LIBE, na dosažení politické dohody v Radě se teprve čeká. Rada se bude nařízením Dublin i směrnicí týkající se podmínek přijímání žadatelů o azyl zabývat ještě do konce roku 2012.

K přijetí legislativy má tedy dojít ještě za kyperského předsednictví, které se momentálně pokouší v rámci Rady vést jednání o zbývajících sporných otázkách.

Také plénum EP má o přijetí nové legislativy hlasovat do konce roku 2012.

Podobná situace se týká návrhu změn směrnice o podmínkách přijímání žadatelů o azyl v členských státech EU. Také zde má EP hlasovat v plénu ještě do konce roku 2012, přičemž v případě přijetí budou mít členské státy 2 roky na transpozici a zapracování směrnice do své národní legislativy.

### **EP požaduje konzulární ochranu ve třetích zemích pro všechny občany EU**

*Návrh směrnice Rady o konzulární ochraně občanů Unie v zahraničí (KOM(2011)881)*

Výbor LIBE přijal 19. 9. 2012 poměrem 51:5 svůj [postoj](#) k návrhu směrnice o konzulární ochraně občanů EU ve třetích zemích.

#### *Kontext*

Komise představila [návrh](#) směrnice v prosinci 2011. Ochrana, kterou velvyslanectví a konzuláty členských zemí EU ve třetích zemích poskytují nejen svým občanům, ale i občanům nezastoupeným, má být známkou solidarity a identity EU. Legislativní návrh má nahradit rozhodnutí č. 95/553 o konzulární ochraně občanů EU.

EP se ve svém [usnesení](#) z listopadu 2009 vyslovil pro posílení koordinace a spolupráce v oblasti konzulární ochrany, čímž navázal na své [usnesení](#) z prosince 2007.

Jedná se o právo, které vyplývá z občanství EU, a je zakotveno v čl. 20 odst. 2 písm. c) a v článku 23 Smlouvy o fungování EU a v článku 46 Listiny základních práv EU. V praxi však ochrana nefunguje tak automaticky, jak by se mohlo zdát, a občan, který v dané třetí zemi nemá své národní zastoupení, se často nachází v nepříjemné, nebezpečné nebo zranitelné situaci. Nedostatky ochrany v praxi se ukázaly během nedávných krizí v Libyi, Egyptě nebo Bahrajnu nebo při zemětřesení v Japonsku v roce 2011.

#### *Obsah*

Poslanci navrhuje, aby občan, který se stal obětí zločinu, utrpěl zranění nebo se nachází v zemi postižené krizí nebo přírodní pohromou, mohl žádat ochranu nebo o pomoc na zastupitelském úřadě jakékoli členské země EU, která v dané zemi tento úřad má, nebo na zastoupení EU, a to pokud v této zemi není zastoupení jeho státu. Toto právo se má vztahovat jak na občany, kteří jen cestují, tak na občany s trvalým pobytem v daném státě.



Zastoupení EU ve třetích zemích by se měla stát klíčovým aktérem a měla by koordinovat a zajišťovat spolupráci zastupitelských úřadů jednotlivých členských zemí v dané třetí zemi. Mohla by navíc přebrat některé konzulární úkoly, podílet se na místních dohodách se členskými státy nebo výměně informací.

#### *Další vývoj*

Plénium EP bude o návrhu hlasovat v prvním čtení v říjnu 2012.

## SPOTŘEBITELÉ

### EP se zabýval revidovanými návrhy týkajícími se léků na předpis

*Pozměněný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 726/2004, pokud jde o poskytování informací široké veřejnosti o humánních léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis a o farmakovigilanci ([KOM\(2011\)632](#))*

*Pozměněný návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o změně směrnice 2001/83/ES, pokud jde o poskytování informací široké veřejnosti o léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis a pokud jde o farmakovigilanci ([KOM\(2011\)633](#))*

Plénium EP se 11. 9. 2012 poměrem 665:9:10 a 659:9:9 [shodlo](#) na revidovaných návrzích týkajících se informací, které mohou výrobci poskytovat veřejnosti o lécích na předpis.

#### *Kontext*

Komise [původní návrhy](#), mající revidovat [směrnici č. 2001/83](#) a [nařízení č. 726/2004](#), předložila v prosinci 2008 s tím, že je třeba zajistit, aby informace o lécích zejm. na internetu byly spolehlivé, srozumitelné a aktuální (což často nejsou; více v příspěvku „Rada: Jednání o farmaceutickém balíku pokračují“, [Monitoring červen 2010](#)). Revizí původních návrhů Komise v říjnu 2011 reagovala na četné požadavky EP (více v příspěvku „EP požaduje lepší informovanost pacientů o lécích na předpis“, [Monitoring listopad 2010](#), a v příspěvku „Komise zrevidovala své návrhy týkající se léků na předpis“, [Monitoring říjen 2011](#)). Rada a EP dospěli k předběžnému kompromisu o obou návrzích v červnu 2012 (více v příspěvku „Rada i EP pro přísnější farmakovigilanci“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2012](#)).

#### *Obsah*

Plénium EP formálně přijalo zprávy Lindy McAvan.

Léky dostupné pouze na lékařský předpis by mělo být i nadále zakázáno inzerovat široké veřejnosti. Povoleny by měly být pouze určité informace (např. informace na etiketě a příbalovém letáku, informace o cenách, informace o klinických zkouškách nebo návod k použití) a pouze prostřednictvím vymezených informačních kanálů (např. na oficiálních internetových stránkách či na přímé vyžádání, rozhodně nikoliv ve „všeobecných tištěných médiích“).

Poskytované informace by měly splňovat „kritéria kvality“ (měly by být objektivní, měly by odpovídat potřebám a očekáváním pacientů, měly by být podložené a věcně správné, neměly by být klamavé ap.), což ověří příslušné orgány (v ČR např. Státní úřad pro kontrolu léčiv). Některé informace by měli výrobci léčiv nově poskytovat povinně (např. informace na etiketě a příbalovém letáku).

Revidované návrhy rovněž usilují o další posílení stávajícího systému sledování bezpečnosti léků známého jako farmakovigilance (po skandálu s lékem Mediator, který způsobil ve Francii v letech 1976–2009 500 úmrtí a na 3500 hospitalizací, protože současně s léčbou cukrovky výrazně potlačoval chuť k jídlu, z jiných zemí – Portugalsko, Lucembursko, Řecko, Itálie a Španělsko – byl právě proto již dříve stažen; více v příspěvku „EP přijal jednu z částí farmaceutického balíku“, [Monitoring září 2010](#); srov. [nařízení č. 1235/2010](#)).

V budoucnu by měl být při jakékoli pochybnosti v jednom členském státě automaticky spuštěn systém kontroly farmakovigilance v celé EU. Také by měl vzniknout veřejně dostupný seznam (od 2. 7. 2013 černým symbolem značených) léků, které z hlediska farmakovigilance vyžadují speciální dohled národních dohledových orgánů. Nadto by výrobci, kteří své produkty dobrovolně („z komerčních důvodů“) stáhnou z trhu, měli informovat, proč se k takovému kroku uchýlili. Za farmakovigilanci by navíc měli platit. Tento požadavek byl ale ze strany EP pouze navrhnout, Komise jej musí teprve zvážit, obdobně jako ten, aby každé léčivo v celé EU bylo opatřeno jednotným „identifikačním průkazem“ se všemi riziky jeho používání (patrně se tak stane nejdříve prostřednictvím veřejných konzultací a studií v roce 2012 a 2013).

#### *Další vývoj*

Pokud návrhy (formálně) odsouhlasí i Rada, měly by být výsledné normy uveřejněny v Úředním věstníku EU nejpozději na začátku roku 2013. Tehdy by měly i začít platit. Implementační lhůta nařízení by měla být 6měsíční, v případě směrnice roční.

## EP chce změnit vnitrostátní rozhodování o tvorbě cen a úhradách léků

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o průhlednosti opatření upravujících ceny humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti veřejných systémů zdravotního pojištění ([KOM\(2012\)84](#))

Zpravodajka Antonia Parvanova uveřejnila 21. 9. 2012 [návrh zprávy](#) k návrhu Komise, jenž by měl zefektivnit a zkrátit vnitrostátní rozhodování o tvorbě cen a úhradách léčivých přípravků.

### Kontext

Komise návrh předložila v březnu 2012 (více v příspěvku „Komise chce zefektivnit vnitrostátní rozhodování o tvorbě cen a úhradách léků“, [Monitoring březen 2012](#)). Cílem legislativní změny je zjednodušení současných pravidel a náhrada stávající letité [směrnice č. 89/105](#) (tzv. směrnice o transparentnosti). Problémem je podle Komise především to, že poté, co se v rámci procesu registrace stanoví jakost, bezpečnost a účinnost léčivých přípravků (podle [směrnice č. 2001/83](#)), provádí každý členský stát další (zdlouhavé) hodnocení, na jehož základě rozhodne o tom, zda je přípravek způsobilý pro úhradu (což je agenda související primárně s vnitřním trhem EU, nikoliv se sektorem zdravotnictví, za nějž jsou podle čl. 168 Smlouvy o fungování EU odpovědní členské státy). Právě toto hodnocení se v průběhu let údajně výrazně zkomplikovalo, což ve věci [C-229/00](#) de facto konstatoval i Soudní dvůr EU. Výsledkem je, že na stávajícím stavu trápí jak výrobci léků (prodlužuje se návratnost jejich investic až na 10 let), tak pacienti (nové léky se k nim dostávají se zpožděním).

### Obsah

Zpravodajka navrhuje, aby se o cenách a úhradách generických léčivých přípravků ve všech členských státech EU rozhodovalo nejpozději do 25 dnů.

Reálně tyto lhůty dosahují až 250 dnů, ČR se však tato výtka [netýká](#).

Pokud jde o vynucování nových pravidel (lhůt), mělo by se výrazně zpřísnit. Zpravodajka ale odmítá, aby bylo možné členskými státy udělovat pokuty z prodlení. Na druhou stranu by se měl celý proces zprůhlednit: jména expertů rozhodujících o cenách a úhradách by např. měla být veřejná.

Členské státy by také měly mít vůči EU, pokud jde o načasování a průběh rozhodovacího procesu o cenách a úhradách, notifikační povinnost.

### Sporné body

Podle BEUC je návrh Komise krokem správným směrem, je nicméně otázkou, nakolik členské státy budou moci reálně rozhodování o cenách a úhradách ovlivnit. S tím souvisí i fakt, že farmaceutické firmy (EFPIA) se patrně budou snažit změnit čl. 14 návrhu týkající se duševního vlastnictví, aby byly s to zpomalit uvádění generických léčiv na trh, pochopitelně zejm. těch, do jejichž výzkumu samy investovaly.

### Další vývoj

Návrh zprávy by měl být ve výboru ENVI prezentován 10. 10. 2012.

Otázkou je, kdy se jím bude zabývat Rada, jejíž reprezentanti (včetně českého; více v příspěvku „ČR proti směrnici o transparentnosti, Ve zkratce...“, [Monitoring duben 2012](#)) jej považují za kontroverzní.

## Zdravotnické prostředky budou podle Komise „bezpečnější, účinnější a inovativnější“

*Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. Safe, effective and innovative medical devices and in vitro diagnostic medical devices for the benefit of patients, consumers and healthcare professionals* ([COM\(2012\)540](#))

*Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on in vitro diagnostic medical devices* ([COM\(2012\)541](#))

*Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on medical devices, and amending Directive 2001/83/EC, Regulation (EC) No 178/2002 and Regulation (EC) No 1223/2009* ([COM\(2012\)542](#))

Komise 26. 9. 2012 [uveřejnila](#) sdělení a 2 návrhy mající přizpůsobit zdravotnické prostředky, jichž na trhu EU k dispozici na 500 tis. druhů, „vědeckému a technologickému pokroku“.

### Kontext

[Hlavní důvodem](#) pro předložení návrhů byla kauza silikonových prsních implantátů francouzské společnosti PIP (Poly Implant Prothèse) z března 2010. Ty údajně řadě žen, zejm. v Německu, Francii, Velké Británii a Španělsku, způsobily rakovinu, neboť byly vyrobeny z běžného průmyslového silikonu a nebyly dostatečně odolné (např. proti proražení). Již v únoru 2012 Komise [uveřejnila](#) seznam kroků, jež by měly podstoupit členské státy v mezidobí, než bude přijata revize [směrnice č. 93/42](#) o zdravotních

prostředcích, popř. další relevantní kroky (více v příspěvku „Komise: Nejdůležitější kroky, než se změni směrnice o zdravotních prostředcích“, Ve zkratce..., [Monitoring únor 2012](#)).

Plénum EP v červnu 2012 přijalo usnesení požadující, aby nová norma mj. garantovala sledovatelnost (traceability) zdravotních prostředků (zmapování celého produkčního a distribučního řetězce; každý zdravotní prostředek by měl mít např. svůj „pas“ a měl by být zapsán do celounijní databáze). V případě problémů se zdravotními prostředky by měli mít pacienti podle EP možnost podat proti výrobci/výrobci kolektivní žalobu (více v příspěvku „EP požaduje změnu směrnice o zdravotních prostředcích“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2012](#)).

Odvětví zdravotnických prostředků (a diagnostických zdravotnických prostředků in vitro) je podle Komise vysoce inovativní a jeho tržní hodnota činí 95 mld. €. Nová právní úprava (nahrazující směrnice [č. 90/385](#), [č. 93/42](#) a [č. 98/79](#)) by údajně měla být přínosem právě i pro výrobce, nejen pro pacienty a zdravotnické pracovníky.

#### Obsah

Mezi hlavní prvky návrhů patří:

- rozšíření působnosti unijních předpisů např. na implantáty pro estetické účely či oblast zdravotnického softwaru;
- silnější dohled vnitrostátních orgánů nad nezávislými posuzovacími orgány, které mají získat více pravomocí včetně neohlášených inspekci;
- jasnější práva a povinnosti pro výrobce, dovozce a distributory, jež se rovněž vztahují na diagnostické služby a prodej po internetu;
- rozšíření Evropské databáze zdravotnických prostředků (Eudamed) vzniklé na základě [rozhodnutí č. 2010/227](#);
- sledovatelnost zdravotnických prostředků v rámci celého dodavatelského řetězce mj. prostřednictvím systému jedinečné identifikace příslušného prostředku (unique device identification, UDI).

Zatímco EP (za podpory BEUC a odporu např. Eucomed) požadoval specifickou proceduru pro uvedení na trh, podle Komise by mělo v zásadě postačovat prohlášení o shodě. V případě méně bezpečných zdravotnických prostředků (kategorie D, zejm. in vitro; nejbezpečnější jsou kategorie A) Komise navrhovala (podle vzoru [směrnice č. 2003/32](#)) notifikační proceduru, o níž by bylo rozhodnuto do 15 dnů a do dalších 90 dnů by byl příslušný prostředek evaluován (národními experty), nakonec se ale tento požadavek do návrhů v tak přísné podobě nedostal.

#### Další vývoj

Komise předpokládá, že oba návrhy budou přijaty v průběhu roku 2014 a nová pravidla postupně zaváděna do praxe v letech 2015–2019.

## VNITŘNÍ TRH

### JURI stejně jako Komise chce, aby podnikání v EU bylo „odpovědnější“

*Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Iniciativa pro sociální podnikání. Vytvářet příznivé prostředí pro podporu sociálních podniků v rámci sociálního hospodářství a sociálních inovací (KOM(2011)682)*

Výbor JURI 18. 9. 2010 jednomyslně [podpořil](#) balík na „podporu podnikání a odpovědných podniků“. Např. platby společností, které působí v odvětví těžby nerostných surovin a v lesním hospodářství, ale i ve stavebnictví, telekomunikacích či bankovníctví, by měly být v budoucnu (na jejich vlastní náklady) výrazně transparentnější.

#### Kontext

Komise balík uveřejnila v říjnu 2010 a doprovodila jej [sdělením](#) o sociální odpovědnosti podniků, jež balíku dává ideový „rám“ a nabízí [definici pojmu](#) Corporate Social Responsibility (CSR; více v příspěvku „Komise chce, aby podnikání v EU bylo „odpovědnější“, [Monitoring říjen 2011](#)).

Balík odkazuje primárně na iniciativu „Single Market Act“ (více v příspěvku „Single Market Act“, tlačí EP i Komise“, [Monitoring duben 2011](#)). Z „12 projektů pro jednotný trh roku 2012“ balík pokrývá rovnou 2: 1. Právní prostředí podniků; 2. Podnikání s důrazem na sociální aspekt.

Rada k balíku přijala tzv. obecný přístup v červnu 2012 (více v příspěvku „Rada je pro jednodušší sestavování účetní závěrky, ale i pro zpřísnění směrnice o transparentnosti“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2012](#)).

#### Obsah a sporné body

Zpráva Arlene McCarthy podporuje zavedení systému výkaznictví podle jednotlivých zemí (country-by-country reporting; CBCR) ke zvýšení transparentnosti plateb společností, které působí v odvětví těžby nerostných surovin (včetně ropy a plynu) a v lesním hospodářství.

Vykazování daní, poplatků a bonusů, jež uvedené společnosti vyplácejí vládám hostitelských zemí, by mělo odhalit finanční dopady působení té které společnosti v každé hostitelské zemi zvlášť (více [zde](#)).



JURI ovšem nad rámec návrhu Komise požaduje také to, aby dotčené firmy zavedly i systém výkaznictví podle jednotlivých projektů (project-by-project reporting; PBPR) a aby bylo možné jej uplatňovat i na sektor bankovníctví, telekomunikací a stavebnictví.

Formálně by mělo dojít k revizi [směrnici č. 2004/109](#) o transparentnosti (aby se vztahovala na kótované společnosti) a směrnice o účetnictví [č. 78/660](#) a [č. 83/349](#) – tzv. pátá a sedmá směrnice o účetnictví – (aby se vztahovaly i na velké společnosti nekótované).

[Zpráva Klaus-Heinera Lehneho](#) podporuje, aby malé a střední podniky profitovaly z jednoduššího sestavování účetní závěrky (dle revidovaných směrnic o účetnictví), a odmítá, aby na ně byly aplikovány (podle zpravodaje „děravé“) mezinárodní standardy účetního výkaznictví (International Financial Reporting Standards; IRFS).

Srovnatelnost účetních závěrek v rámci celé EU by měla podle Komise vést k lepšímu přístupu malých a středních podniků k financování, a tedy ke snížení nákladů na kapitál a k podpoře přeshraničního obchodu. Malé a střední podniky by měly v důsledku uvedeného opatření uspořit údajně až 1,7 mld. € ročně (více [zde](#)).

Podle nové směrnice o transparentnosti by mělo postačovat, aby malé a střední podniky (i ty kótované) uveřejňovaly údaje o své činnosti pouze čtvrtletně. Obecně by mělo platit, že veškerá pravidla týkající se účetnictví by nadále měla vycházet z logiky fungování malých a středních podniků (v současnosti se vůči nim naopak spíše uplatňují výjimky ze stávajících norem určených primárně pro velké podniky).

Malý (resp. střední) podnik by měl v budoucnu splňovat následující (oproti dnešku volnější) požadavky: 1. účetní rozvaha do 5 mil. € (resp. 20 mil. €); 2. čistý obrát do 10 mil. € (resp. 40 mil. €); 3. 50 zaměstnanců (resp. 250; v průměru během účetního roku).

Za velký podnik by měl být považován ten, který z uvedených 3 kritérií pro definici malého nebo středního podniku nesplní alespoň 2.

Za zainteresovaní aktéři již dříve vyjádřili názor, že je navržené legislativní změny nepřesvědčily: na jedné straně se objevil názor, že EU by měla jít v otázce CSR ještě dále (např. zelení v EP, lidskoprávní neziskové organizace), na straně druhé řada aktérů odmítla iniciativu Komise jako nákladnou, bez záruky, že se prostředky do ní vložené vrátí (např. UEAPME, ACCA, BusinessEurope).

#### *Další vývoj*

Zástupci EP a Rady by se v následujícím období měli sejít k jednáním s cílem dosáhnout kompromisního znění obou návrhů už v prvním čtení.

### **ECON podporuje revizi směrnice o trzích finančních nástrojů (MiFID)**

*Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení [nařízení o infrastruktuře evropských trhů] o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ([KOM\(2011\)652](#))*

*Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o trzích finančních nástrojů a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ([KOM\(2011\)656](#))*

Výbor ECON 26. 9. 2012 [debatoval](#) o pozměňovacích návrzích k revizi směrnice o trzích finančních nástrojů (MiFID) a jednomyslně se na nich (ve zprávách Markuse Ferbera; [zde](#) a [zde](#)) shodl.

#### *Kontext*

Komise [uveřejnila](#) 2 návrhy na revizi [směrnice č. 2004/39](#) (MiFID) v říjnu 2011 (více v příspěvku „Komise reviduje směrnici o trzích finančních nástrojů (MiFID)“, [Monitoring říjen 2011](#)). MiFID v listopadu 2007 nahradila původní [směrnici č. 93/22](#) (Investment Services Directive; ISD). MiFID sice stanoví pravidla pro poskytování investičních služeb ve finančních nástrojích (např. makléřství, poradenství, prodej, správa portfolia, upisování atd.) ze strany bank a investičních firem a pro fungování tradičních burz i alternativních obchodních míst (tzv. mnohostranných obchodních systémů; Multilateral Trading Facility; MTF), ale má i řadu nedostatků, jež – jak tvrdí komisař Michel Barnier – vedou tomu, že finanční trhy neslouží reálné ekonomice, ale naopak.

Komise při přípravě revize MiFID vyšla primárně ze [závěrů](#) skupiny G20, která se na summitu v Pittsburghu v září 2009 shodla na potřebě zlepšit transparentnost a dohled nad méně regulovanými trhy – včetně trhů s deriváty – a řešit problém nadměrného kolísání cen na trzích s komoditními deriváty. Komise také respektovala zásady Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (International Organisation of Securities Commissions; IOSCO), což by mělo zajistit soulad „nové MiFID“ s právními prostředky mimo EU. Jak ale Komise sama připouští, „nová MiFID“ bude patrně znamenat menší změny než analogický [Dodd-Frank Act](#) v USA.



*Obsah*

Nově by měla trhy finančních nástrojů upravovat směrnice (MiFID), ošetřující definice produktů a obchodních míst, a nařízení (MiFIR), ošetřující požadavky na podávání zpráv (reporting), OTC deriváty či dohled.

„Nová MiFID“ by se měla kromě mnohostranných obchodních systémů (MTF) a regulovaných trhů (které jsou součástí již existující úpravy) vztahovat i na nový typ obchodního místa – organizovaný obchodní systém (Organised Trading Facility; OTF). Nadto by měla zavést nové záruky pro rychlé (a tedy potenciálně problematické) algoritmické a vysokofrekvenční obchodování, jež se často obejde bez přímé lidské intervence.

Mezi tyto záruky patří např. požadavek, aby všichni obchodníci využívající algoritmické obchodování disponovali adekvátními technickými systémy a přiměřenou likviditou, nebo pravidla, která jim zabrání v tom, aby vstupováním na trhy a jejich opouštěním zvyšovali jejich volatilitu (každá transakce by měla být podle ECON platná, tedy nezrušitelná a nemodifikovatelná, po dobu alespoň 500 milisekund).

Transparentnost finančních trhů by měla „nová MiFID“ zajistit shromažďováním veškerých tržních údajů o všech obchodních činnostech na kapitálových i nekapitálových trzích (trhy s dluhopisy, strukturovanými finančními produkty a deriváty) na jednom místě v EU a posílením dohledu ESMA, který by měl mít možnost za vymezených okolností zakázat konkrétní produkty, služby nebo postupy (což se [týká](#) i obchodování s emisními povolenkami).

Počítá se také se silnějším dohledem nad trhy s komoditami a komoditními deriváty (jejichž obchodování má údajně vliv na ceny potravin) nebo s oznamováním investičních pozic podle kategorie obchodníka. Obé by mělo napomoci regulačním orgánům i účastníkům trhu posoudit roli spekulací na těchto trzích.

Investoři by měli být chráněni přísnějšími požadavky na správu portfolia, investiční poradenství a nabídku složitějších finančních produktů. S cílem zabránit střetu zájmů by mělo být nezávislým poradcům a správcům portfolia zakázáno provádět platby pro třetí strany nebo je od nich přijímat.

ECON nadto požaduje, aby bylo rozlišováno mezi profesionálními investory a investory malými (retailovými). Cílem je dosáhnout stavu, kdy produkty budou „šity na míru“ příslušné kategorii investorů a investiční firmy nebudou oceňovat své zaměstnance tak, že by mohl vzniknout střet jejich zájmů a zájmů jejich klientů-investorů (sic!). Konkrétní úprava by ale měla

de facto zůstat na členských státech, proti čemuž se staví např. BEUC.

Ten tvrdí, že zprostředkovatelé nabízející spotřebitelům finanční produkty budou schopni svým klientům nabízet i ty, jež pro ně nebudou výhodné (ale budou výhodné pro zprostředkovatele; ECON totiž požaduje, aby v takových případech sice byly k dispozici informace o provizích pro zprostředkovatele, ale pouze fakultativně).

Postavení subjektů ze třetích zemí by mělo být oproti stávající MiFID, kdy si každý členský stát může určit vlastní režim, harmonizováno.

*Sporné body*

Jednorázové náklady na zavedení „nové MiFID“ by měly činit 512–732 mil. € a poté 312–586 mil. € ročně, tj. 0,10–0,15 %, resp. 0,06–0,12 % celkových provozních výdajů v unijním bankovním sektoru, což je – jak [tvrdí](#) Komise – jen pětina až čtvrtina nákladů, které finanční sektor vynaložil při implementaci původní MiFID. Na druhou stranu Komise není s to kvantifikovat přínosy zavedení „nové MiFID“.

Proti stejnému (přísnému) zacházení s finančními a komoditními trhy se nedlouho po uveřejnění návrhů postavili zástupci energetického průmyslu (EFET, Eurelectric a Eurogas) s tvrzením, že patří na finančních trzích spíše k malým hráčům a v důsledku nových opatření by mohli v budoucnu mít (krom jiného) problémy s likviditou. Zpravodaj Markus Ferber nicméně tvrdí, že např. malé a střední podniky (s tržní kapitalizací do 200 mil. € za poslední 3 roky, dvojnásobek oproti návrhu Komise) by měly být novými normami spíše preferovány.

*Další vývoj*

Plénum EP by mělo pozměňovací návrhy k oběma textům (MiFID a MiFIR) posoudit patrně již v říjnu 2012. Rada by se měla návrhy zabývat nejpozději v listopadu 2012.

## **Rada a EP dosáhly kompromisu o nových bezpečnostních a emisních standardech pro motocykly**

*Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2010 o schvalování a dozoru nad trhem dvoukolových nebo tříkolových vozidel a čtyřkolek (KOM(2010)542)*

Zástupci výboru IMCO a Rady [dospěli](#) 28. 9. 2012 ke kompromisu týkajícímu se zpřísnění bezpečnostních a emisních standardů pro motocykly. Výsledkem by mělo být např. to, že všechny motocykly nad 125 cm<sup>3</sup> budou muset být vybaveny systémem ABS.

*Kontext*

Komise svůj návrh nařízení uveřejnila v říjnu 2010 s cílem zjednodušit a zpřísnit 15 v současnosti platných směrnic (nejdůležitější z nich je [směrnice č. 2002/24](#)) a sladit jejich obsah s podobnými normami, jež upravují jiné kategorie vozidel (motocykly, mopedy, elektrokola, silniční čtyřkolky ap. tvoří kategorii „L“; více v příspěvku „Bezpečnostní a emisní standardy pro motocykly se zpřísní“, [Monitoring říjen 2010](#)). Ve výsledku by se podle Komise měl snížit počet smrtelných úrazů na motocyklech, jejichž počet (v porovnání se sumárním číslem u jiných kategorií vozidel) údajně zůstává stejný nebo mírně stoupá (v roce 2008 např. dosáhl v EU jako celku 5 520; zatímco na provozu se vozidla kategorie L podílejí jen 2%, smrtelné nehody, které jejich řidiči způsobili, dosahují 16%).

Jedinou výjimkou z uvedeného trendu by mělo být uvolnění limitu 74 kW coby dosud nejvyššího povoleného výkonu motocyklů.

Výbor IMCO schválil van de Campovu [zprávu](#), podklad pro jednání s Radou, v prosinci 2011 (více v příspěvku „IMCO souhlasí s tím, aby se zpřísnily bezpečnostní a emisní standardy pro motocykly“, [Monitoring prosinec 2011](#)).

*Obsah a sporné body*

Zástupci IMCO se navzdory svým ambiciózním požadavkům se zástupci Rady nakonec shodli, ABS budou vybaveny až stroje nad 125 cm<sup>3</sup>.

IMCO původně požadoval, aby byl ABS vybaven každý motocykl s objemem motoru nad 51 cm<sup>3</sup> uvedený na trh počínaje 1. 1. 2016, přestože Komise ABS navrhovala až pro stroje nad 125 cm<sup>3</sup> a až od roku 2017.

Motocykly pod 125 cm<sup>3</sup> by nicméně měly být vybaveny kombinovanými brzdovými systémy (CBS) a obecně by mělo být zakázáno upravovat v motocyklech omezovače rychlosti (proti čemuž se již dříve postavila zejm. organizace FEMA). Mopedy by měly splňovat emisní normu Euro 3 od 1. 1. 2016, všechna ostatní vozidla kategorie L od téhož data normu Euro 4 a od 1. 1. 2020 Euro 5.

Do 1. 1. 2016 by Komise měla uveřejnit studii týkající se vlivu vozidel kategorie L na životní prostředí stejně jako cost-benefit analýzu týkající se potenciálního obligatorního zavedení ABS pro všechny motocykly.

*Další vývoj*

IMCO by měl kompromis potvrdit v říjnu 2012 a plénum EP v listopadu 2012. Kdy tak učiní Rada, zatím není známo.

Zdá se ale pravděpodobné, že nové nařízení by se mohlo začít uplatňovat již od 1. 1. 2013.

**ZEMĚDĚLSTVÍ****EP přijal nařízení týkající se označování kvality potravin**

[Legislativní usnesení](#) Evropského parlamentu ze dne 13. září 2012 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o režimech jakosti zemědělských produktů

Plénum EP 13. 9. 2012 přijalo nařízení obsahující nová pravidla týkající se označování kvality potravin pocházejících z určité geografické oblasti či vyráběných tradičním způsobem. Nově mají být označovány také „horské“ produkty, tedy produkty zemědělství provozovaného v horských oblastech.

*Kontext*

Komise předložila [návrh](#) změn týkajících se režimů jakosti zemědělských produktů v roce 2010 (více v příspěvku „Komise přijala legislativní balík týkající se kvality potravin“, [Monitoring prosinec 2010](#)). Na nových pravidlech se zástupci Rady a výboru AGRI dohodli v červnu 2012.

Při hlasování pléna EP nová pravidla podpořilo 528 hlasů, 57 poslanců hlasovalo proti a 33 se jich zdrželo.

*Obsah*

Schválené nařízení se týká především zjednodušení procedur, které se týkají získávání specifických certifikátů opravňujících určité výrobky v EU nést pečeť příslušné geografické oblasti či tradičního výrobku.

ČR má od svého vstupu do EU registrováno několik takovýchto produktů. Značku chráněného označení původu (PDO) nesou např. nošovické kysané zelí, žatecký chmel nebo pohořelický kapr. Znamená to, že se jedná o produkty vyrobené/zpracované v příslušném místě. Značku chráněného zeměpisného označení (PGI) potom mají takové výrobky jako např. pardubický perník, hořické trubičky nebo štramberské uši. Po dlouhém boji značku získaly také olomoucké tvarůžky. Zde se jedná o to, že alespoň 1 krok ve výrobním procesu se musí odehrávat v příslušném regionu.

Jako tradiční zaručená specialita (TSG) je registrováno několik uzenářských výrobků typu špekáčků či loveckého salámu, které jsou však zaregistrovány nejen za ČR jako zemi původu, ale většinou současně i za SR. Značka TSG se většinou týká tradiční výrobní metody.

Nově schválené zařízení má ulehčovat situaci výrobcům, kterým slibuje snadnější registrační proceduru, což by je mělo motivovat k tomu, aby více svých výrobků přihlašovali k této evidenci. Dosud

měla Komise lhůtu pro odpověď na žádost o registraci produktu až 12 měsíců, nyní se podle nových pravidel tato lhůta krátí na 6 měsíců.

Zkrácena bude také lhůta, během níž mají ostatní členské státy právo vznést protest proti příslušné žádosti o registraci.

EU se tak mimo jiné chce vyhnout vleklým sporům mezi členskými státy, které obklopovaly např. českou žádost o registraci olomouckých tvarůžků nebo se týkaly některých masných výrobků, které následně získaly chráněné označení TSG za ČR i SR.

Nová legislativa také dává právo producentům organizacím učinit příslušná opatření k ochraně názvů a autenticity jejich produktů.

Producentké organizace např. mohou monitorovat pozici svých produktů na trhu, i když některé původní návrhy, které byly prosazovány výborem AGRI a týkaly se např. možnosti producenta pružněji regulovat nabídku produktu v odpovědi na poptávku trhu, nakonec v konečné podobě legislativy zahrnutý nebudou.

Jednou z důležitých změn je změna pravidel, která se týkají možnosti žádat o ochrannou značku tradiční zaručené speciality TSG.

Již bylo zmíněno, že strany ČR tato značka příliš využívána není a kompromisnímu řešení, které se týkalo několika uzenářských výrobků typu spišských párků či loveckého salámu, předcházely i spory mezi ČR a SR o tuto značku. Podle nových pravidel musí žadatel prokázat, že příslušný produkt byl na domácím trhu používán minimálně 30 let, oproti současné lhůtě 25 let. Vedle tradičních výrobních postupů mají být nově chráněny také tradiční recepty, což je opět požadavek, který do návrhu zapracoval EP.

Evidence prostřednictvím specifických ochranných značek umožňuje na jedné straně propagovat určité výrobky ovšem za současného dodržení pravidla, které říká, že na jednotném trhu nelze specifickým způsobem propagovat výrobek pouze určité země. Z toho důvodu je tato propagace postavena nikoli na zemi původu, ale spíše na specifickém geografickém či regionálním původu, případně na tradiční metodě či na původních surovinách.

Novinkou je specifické označování produktů vyrobených producenty v „horských“ podmínkách.

#### *Další vývoj*

Je třeba si uvědomit, že nová legislativa se spíše než obecného zlepšování kvality potravin v EU, což je téma v současnosti široce diskutované, medializované a často problematické, týká další propagace specifických potravinářských výrobků. Po specifickém označování „horských“ produktů bude zřejmě následovat také zvláštní označování „ostrovních“ produktů ap.

Novinka týkající se ostrovních produktů by měla být zavedena o rok později, podpora „odlehklých“ a ostrovních regionů a jejich zemědělství je ostatně v rámci SZP jednou z dlouhodobých strategií.

Následovat by mělo také speciální označování farmářských produktů, které jsou předmětem tzv. prodeje „ze dvora“, tedy přímo od výrobců, bez druhotného zpracovávání a bez angažmá dalších složek řetězce (dodavatelů, obchodních řetězců ap.).

## **ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ**

### **EP stvrdil novou směrnici o energetické účinnosti**

*Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické účinnosti a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (KOM(2011)370)*

Plénum EP 11. 9. 2012 poměrem 632:25:19 [stvrdilo](#) kompromis týkající se [návrhu](#) směrnice o energetické účinnosti.

#### *Kontext*

Komise návrh předložila v červnu 2011 s tím, že dosavadní 9 % výsledek EU v otázce zvyšování energetické účinnosti je nedostatečný (více v příspěvku „Komise předložila novou směrnici o energetické účinnosti. Má být přísnější“, [Monitoring červen 2011](#)). Výsledná norma by měla být podle Komise snáze vymahatelná než její „předchůdkyně“, [směrnice č. 2004/8](#) a [č. 2006/32](#), a současně by měla být v souladu jak s obecnou strategií EU [Evropa 2020](#), tak i s [akčním plánem pro energetickou účinnost](#) (více v příspěvku „Komise zveřejnila akční plán pro energetickou účinnost“, [Monitoring březen 2011](#)). Spotřeba energie v EU by se měla oproti referenčnímu roku 1990 snížit o 368 Mtoe (do roku 2020, čímž by měl být naplněn dlouhodobý záměr EU snížit spotřebu energie v Unii jako celku o 20 %, a tedy snížit závislost na importech zdrojů energie do EU, jež v roce 2011 [podle EP](#) přišly na 488 mld. €, tj. 3,9 HDP EU a 6krát více než v roce 1999).

Výbor ENVI Komisi v jejím záměru vždy bezvýhradně podporoval, resp. v mnoha ohledech požadoval ještě přísnější normu než Komise (více v příspěvku „ENVI podporuje přísnou směrnici o energetické účinnosti“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Obdobnou pozici vyjádřil v únoru 2012 také odpovědný výbor ITRE skrze [zprávu](#) Clauda Turmese, který dříve vystupoval také jako zpravodaj [návrhu směrnice](#) o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů, jež byl součástí tzv. klimaticko-energetického balíku. K Turmesově zprávě bylo předloženo 1 810 pozměňovacích návrhů (více v příspěvku



„Rada si není jista přísnou směrnicí o energetické účinnosti“, [Monitoring únor 2012](#)). Coreper k výrazně „měkčímu“ kompromisu mezi členskými státy dospěl v dubnu 2012 (více v příspěvku „Rada chce výrazně „měkčí“ směrnici o energetické účinnosti“, [Monitoring duben 2012](#)). Členské státy dospěly s EP ke kompromisnímu znění návrhu v červnu 2012 (více v příspěvku „Rada a EP se shodli na směrnici o energetické účinnosti“, [Monitoring červen 2012](#)).

#### Obsah a sporné body

Členské státy by krom národních „účinnostních“ akčních plánů, jež by měly být uveřejněny v letech 2014, 2017 a 2020, měly do 1. 1. 2015 např. připravit dlouhodobé plány („cestovní mapy“) úspor ve/skrze stavebnictví (včetně úprav veřejných budov) do roku 2050.

Je nicméně poněkud absurdní, že Komise by „dosažený pokrok“ (tj. zda je EU jako celek s to do roku 2020 zvýšit svou energetickou účinnost o 1 474 Mtoe, pokud jde o primární energetický potenciál použitých zdrojů, a/nebo 1 078 Mtoe, pokud jde o finální spotřebu energií) měla hodnotit už v červnu 2014.

Zástupci EP po dohodě s Radou podpořili požadavek, aby veřejné orgány byly povinny renovovat každý rok alespoň 3% plochy budov (čl. 4 návrhu), a tím snižovaly spotřebu energie. Musí ale jít o prostory (1) ve vlastnictví, (2) v užívání (3) centrálních vlád s (4) celkovou užžitnou podlahovou plochou nad 500 m<sup>2</sup> (uplatnit se musí všechny 4 podmínky; od června 2015 by se uvedený parametr celkové užžitné podlahové plochy měl snížit na 250 m<sup>2</sup>).

Tím pádem by z rámce směrnice měly vypadnout např. nemocnice, školy ap., což kromě (spolkového) Německa požadovaly zejm. nové členské státy.

Energetické společnosti by také měly (dle čl. 6 návrhu v posledním znění rovněž postupně) dosahovat „kumulativních ročních úspor v konečné energetické spotřebě“ (svých zákazníků – pozn. aut.) ve výši 1,5% oproti předchozímu roku (při vynětí energie spotřebované v sektoru dopravy a zohlednění průměrných úspor, jichž společnosti dosáhly 3 roky před vstupem nové směrnice v platnost).

Pokud se energetické společnosti rozhodnou pro jiný způsob zvyšování energetické účinnosti, měly by dokázat, že dosažené úspory odpovídají uvedenému základnímu 1,5% požadavku. Toho se obává zejm. reprezentant spotřebitelů BEUC, podle nějž energetické společnosti přenesou své náklady na spotřebitele.

Členské státy by měly moci určitou spotřebovanou energii (např. tu, jež byla spotřebována v průmys-

lu pokrytém systémem obchodování s emisními povolenkami) vyjmout z kalkulací týkajících se úspor v konečné energetické spotřebě, pokud tato energie – včetně všech úspor dosažených na úrovni členských států od 31. 12. 2008 – nepřesáhne 25% celkového národního cíle energetických úspor. EP si nicméně vymohl, aby Komise toto ustanovení nejpозději v roce 2016 přehodnotila.

Velké společnosti (tj. nikoliv malé a střední podniky do 250 zaměstnanců a/nebo domácnosti) by měly do 3 let od vstupu směrnice v platnost projít energetickým auditem „kvalifikovaných a akreditovaných expertů“ – a pak každé 4 roky –, pokud taková opatření již neimplementovaly.

Domácnostmi by se měl dotknout požadavek, aby měly od dodavatelů energií zajištěn přístup ke svým individuálním spotřebám (tzv. smart metering).

V případě nových budov nebo budov renovovaných podle [směrnice č. 2010/31](#) (o energetické náročnosti budov) by naplnění tohoto požadavku mělo být obligatorní (tj. bez ohledu na to, zda je to „technicky možné a finančně opodstatněné“). Analogicky by se měl smart metering (zejm. tzv. rozdělovače topných nákladů na jednotlivých otopných tělesech) uplatňovat i v domech s více bytovými jednotkami (v ČR zejm. velmi časté panelové domy), a to od 1. 1. 2017.

Faktury za energie by měly být koncovým spotřebitelům včetně domácností od roku 2015 vystavovány obligatorně nejméně 2krát ročně, na vyzádání čtvrtletně.

Od členských států se do prosince 2015 očekává, že předloží komplexní posouzení svých možností, pokud jde o (efektivnější) využívání kogeneračních zařízení (vyrábějících elektřinu a teplo) a/nebo centrálního (městského) vytápění, včetně analýzy nákladů a přínosů (cost-benefit), a v případě, že přínosy převáží nad náklady, zahájí „vhodné kroky“.

Z tohoto požadavky by měly být vyňaty tzv. špičkové zdroje používané nejvýše 1 500 hodin ročně (v průměru za posledních 5 let), jaderné elektrárny a zařízení nezbytná k ukládání CO<sub>2</sub> pod zemský povrch (podle [směrnice č. 2009/31](#)).

Co se týče financování, i tato otázka by měla být řešena primárně na úrovni členských států (ale v právním rámci stanoveném na úrovni EU).

Nadto by veřejné autority členských států na centrální úrovni měly být povinny zohledňovat parametr „vysoké energetické účinnosti“ při zadávání všech veřejných zakázek odpovídajících čl. 7 [směrnice č. 2004/18](#) (norma přitom podléhá revizi; více v příspěvku „Komise reviduje pravidla pro zadávání veřejných zakázek“, [Monitoring prosinec 2011](#)).



Podmínkou by ale mělo být, že takové řešení bude nákladově efektivní, ekonomicky proveditelné, bude garantovat „širší udržitelnost“, bude technicky vhodné a bude zaručovat dostatečnou (hospodářskou) soutěž.

#### *Další vývoj*

Směrnice vstoupí v platnost 20 dní po uveřejnění v Úředním věstníku EU a měla by být implementována do 18 měsíců.

Měla by se tedy začít uplatňovat od jara roku 2014.

## VE ZKRATCE...

### Komise chce, aby státy zajistily sdílení rádiového spektra

Komise 3. 9. 2012 [představila](#) „plán na řešení exponenciálního růstu datového provozu v mobilních a bezdrátových sítích“ (celosvětový objem mobilních datových přenosů do roku 2015 [údajně](#) poroste o 26% ročně). Členské státy by měly bezdrátovým technologiím (včetně širokopásmových) umožnit sdílet rádiové spektrum. V současnosti tak podle Komise systematicky nečiní. Proto je vyzvala, aby prostřednictvím svých regulátorů monitorovaly a případně rozšiřovaly tzv. bezlicenční pásma a podporovaly inovace bezdrátových technologií vhodnými opatřeními v souladu s [rozhodnutím č. 676/2002](#) o rádiovém spektru.

### Koncese možná nebudou tak „evropské“, jak se čekalo

Philippe Juvin, zpravodaj IMCO k [návrhu](#) nové směrnice o koncesích, jež Komise předložila v prosinci 2011 (více v příspěvku „Komise reviduje pravidla pro zadávání veřejných zakázek“, [Monitoring prosinec 2011](#)), uveřejnil návrh své zprávy. S výjimkou zelených a části lidovců údajně všechny frakce podporují nižší míru harmonizace koncesí v EU, než Komise původně předpokládala. To by ale mohlo vyhovovat členským státům zastoupeným v Radě. Cílem je jasně definovat základní právní rámec (koncese na práce a služby by měly být shodné, stejně jako způsob výpočtu jejich hodnoty, naopak míra uplatnění konkrétních kritérií pro přidělení koncesí – cena, inovační potenciál, sociální či environmentální dopady – by měla záviset na jejich zadavatelích) a regulaci „detailů“ ponechat na národních vládách. Předmětem debaty nicméně budou možné výjimky ze směrnice (na některé typy služeb – např. sítě, záchranné služby – by se norma neměla uplatňovat). IMCO by měl o návrhu zprávy jednat 5.–6. 11. 2012 a hlasovat 18. 12. 2012. Hlasování pléna EP by mělo podle dosavadních informací proběhnout v únoru 2013.

### TEN-T: TRAN proti členským státům

Georgios Koumoutsakos a Ismail Ertug představili 6. 9. 2012 návrh zprávy k [návrhu](#) týkajícímu se hlavních směrů pro rozvoj transevropské dopravní (námořní, vodní, železniční, silniční, letecké) sítě

(TEN-T) a požadují – v kontrastu s tzv. obecným přístupem Rady z března 2012 (více v příspěvku „Členské státy žádají výjimky v budování transevropské dopravní sítě“, [Ve zkratce... Monitoring březen 2012](#)) –, aby návrh Komise zůstal takřka netknutý. Plně tedy podporují záměr vybudovat tzv. hlavní síť do roku 2030 a tzv. globální (širší) síť do roku 2050, de facto bez ohledu na finanční stránku věci, naopak s posílením „evropského rozměru“ TEN-T. Signifikantní nicméně je, že ani poslanci EP se nevyhnuli požadavku na změny map TEN-T, aby některým zemím (Belgie, Velká Británie, Itálie, Španělsko, Řecko) zvýšili šance na získání podpory z peněz EU. Výbor TRAN bude o návrhu zprávy jednat 5. 11. 2012 a hlasovat patrně 27. 11. 2012.

### IMCO: Spotřebitelská politika musí být po roce 2013 podporována víc

Výbor IMCO 6. 9. 2012 poměrem 24:1 [podpořil](#), aby jeho zástupci v čele se zpravodajem Robertem Rochefortem zahájili s Radou jednání o budoucnosti programu EU na podporu spotřebitelů v období 2014–2020. Požaduje ale, aby se o 3 procentní body zvýšila alokace na položku „bezpečnost spotřebitelů“ a snížila alokace na položku „informování a vzdělávání spotřebitelů“. Jejich procentuální zastoupení na programu jako celku by mělo činit 25%, resp. 34%. Na druhou stranu by se ale neměla snižovat podpora spotřebitelským organizacím. Ty by např. měly získat prostředky na vytvoření webového portálu, jehož prostřednictvím by sdílely své zkušenosti. Nadto by měly být ve větší míře (mj. certifikáty jakosti) podporovány i weby, jejich prostřednictvím si spotřebitelé mohou srovnávat ceny zboží v jednotlivých internetových obchodech, a to nejen v jednom konkrétním členském státě, ale napříč hranicemi.

### Evropský systém elektronického mýta se zpozdí

Komise 7. 9. 2012 [prezentovala zprávu](#) o průběhu zavádění tzv. evropské služby elektronického mýtného (European Electronic Toll Service, EETS), jež by [měla usnadnit](#) nákladním dopravcům jejich podnikání tím, že bude garantovat možnost platit mýtné prostřednictvím jednoho zařízení (v jednom kamionu) a díky jednomu smluvnímu vztahu. Příslušná [směrnice č. 2004/52](#) by měla být, pokud jde o EETS

pro nákladní dopravu, implementována do 8. 10. 2012, ale patrně se tak nestane, přestože Komise již před takřka 3 lety přijala [rozhodnutí č. 2009/750](#) upřesňující jeho technické parametry a v roce 2011 uveřejnila [tematického „průvodce“](#). Problémem je jak laxní přístup členských států a zainteresovaných aktérů, tak nezřídka i nedostatek financí. Komise proto hodlá technicky a finančně podpořit alespoň regionální zavedení EETS v některých členských státech a proti těm, jež se na něm nebudou podílet, potenciálně i zahájit řízení za porušení povinnosti. Do 4. 11. 2012 je také otevřena [veřejná konzultace](#) týkající se mj. zpoždění v implementaci EETS.

### EP proti placenému dárcovství

Plénum EP 11. 9. 2012 [přijalo](#) poměrem 551:14:81 nelegislativní [zprávu](#) Mariny Yannakoudakis odmítající placené dárcovství buněk, tkání, ale i (a především) spermií, vajíček a pupečnickové krve. Dárcovství by mělo být podle zprávy dobrovolné, neplacené a ideálně i anonymní. Členské státy by měly v tomto duchu podporovat zejm. přeshraniční dárcovství, např. skrze síť [Eurocet](#), a spolupráci příslušných bank. (Jsou to právě členské státy, kdo je v EU odpovědný za systémy zdravotnictví.)

### EP podpořil kompromis v otázce technické standardizace

Plénum EP 11. 9. 2012 [podpořilo](#) poměrem 639:18:17 kompromis, jež v otázce (fakultativní) technické standardizace dosáhli jeho zástupci s Radou v červnu 2012 (více v příspěvku „EP a Rada dosáhli kompromisu v otázce technické standardizace“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2012](#)). EP dosáhl toho, aby do procesu standardizace byly (skrz notifikační systém o vývoji standardizace) zapojeny nejen malé a střední podniky, ale i spotřebitelé či environmentální organizace. Rada by zase, pokud s některými konkrétními standardy nebude souhlasit, měla mít možnost se proti nim (v rámci komitologie) postavit kvalifikovanou většinou (což kritizuje jak Komise, tak EP). Rovněž by se měl uplatnit tzv. princip koherence, tj. že standardy přijaté na úrovni EU by měly automaticky nahrazovat standardy národní. Komise svůj [návrh](#), jenž by měl revidovat [směrnice č. 89/686, č. 93/15, č. 94/9, č. 94/25, č. 95/16, č. 97/23, č. 98/34, č. 2004/22, č. 2007/23, č. 2009/23 a č. 2009/105](#), předložila v červnu 2011 (více v příspěvku „Komise chce zrychlit technickou standardizaci“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2011](#)). Kompromis by měla ještě stvrdit Rada na úrovni ministrů. Nové nařízení by mělo vstoupit v platnost 20 dní po uveřejnění v Úředním věstníku EU a nabýt účinnosti 1. 1. 2013.

### Oběti trestných činů budou mít stejné práva

EP 12. 9. 2012 přijal poměrem 611:9:13 [návrh](#) směrnice týkající se práv obětí trestných činů. Komise, která návrh v květnu 2011 předložila (více v příspěvku „Komise uveřejnila návrhy na zlepšení ochrany obětí trestných činů“, [Monitoring květen 2011](#), a v příspěvku „EP: zlepšení ochrany obětí trestných činů“, [Monitoring červen 2012](#)), krok EP [přivítala](#). Podle odhadů Komise se v EU každý rok stane obětí trestného činu cca 75 mil. lidí. Dodatečné problémy potom nastávají, pokud dojde k trestnému činu v jiném členském státě. Obětem trestných činů by se mělo dostat individuálního zhodnocení jejich případu a potřeb, podpory jak pro ně, tak pro jejich rodiny (např. psychologická pomoc) a předložení všech informací v jazyce, kterému rozumí, tedy tzv. minimálního standardu zacházení. Poté, co text formálně přijme Rada, budou mít členské státy 3 roky na implementaci nové normy. Velká Británie, Dánsko a Irsko mají výjimku.

### Rok 2013 rokem evropského občana

Instituce EU [vyhlásily](#) rok 2013 rokem evropského občana. Cílem je zlepšit informovanost občanů EU o jejich právech a výhodách, které z nich plynou. Mezi práva občana EU patří mj. právo svobodně se pohybovat a usazovat v rámci EU, svobodný pohyb zboží, služeb a kapitálu, právo volit a být volen do EP, právo na podání petice k EP, právo občanské iniciativy, konzulární ochrana v třetích zemích ap. Většina občanů si není těchto práv vědoma, což chce Komise před volbami do EP v roce 2014 napravit. Mimo výše zmíněná práva chce EU informovat o uznávání odborných kvalifikací, právech spotřebitelů a cestujících, přístupu k přeshraniční zdravotní péči a sociálnímu zabezpečení nebo o možnosti výměnných studijních pobytů.

### Slovinsko opět hrozí, že zablokuje vstup Chorvatska do EU

Vztahy Chorvatska se Slovinskem jsou ohledně vstupu země do EU opět komplikované. Poté, co se vyřešila otázka námořní hranice a jednotlivé členské země mohly začít ratifikovat smlouvu, která vstup Chorvatska do EU umožní, Slovinsko trvá na tom, že ratifikační proces nezačne, dokud se neuzavře spor o 172 mil. € bývalé Lublaňské banky. Ta si po rozpadu Jugoslávie ponechala právě tuto sumu, která patřila chorvatským střadatelům. Chorvatské banky se nyní snaží získat tuto sumu zpět. Jedná se čistě o bilaterální spor, který Slovinsko řeší přes EU. Chorvatsko by mělo do EU vstoupit 1. 7. 2013.

### **Komise bezprecedentně stahuje revizi směrnice o vysílání pracovníků**

Komise 12. 9. 2012 oznámila, že stáhne kontroverzní revizi [směrnice č. 96/71](#) o vysílání pracovníků. Komise svůj návrh na vznik nového nařízení předložila spolu s návrhem „vyjasňující“ směrnice v březnu 2012 (více v příspěvku „Komise chce zvýšit ochranu pracovníků vysílaných do zahraničí“, [Monitoring březen 2012](#)), ovšem nezískala pro něj podporu ani vlád členských států (více v příspěvku „Rada debatovala o revizi směrnice o vysílání pracovníků. A má s ní problém“, [Monitoring červen 2012](#)), ani – a zvláště – jejich parlamentů. V květnu 2012 uplynula 8týdenní lhůta pro předložení odůvodněných stanovisek z jejich strany, zpochybnujících soulad návrhu s principem subsidiarity, a Komise jich obdržela bezprecedentních 19 z 12 členských zemí (Dánsko, Finsko, Švédsko, Litva, Portugalsko, Lucembursko, Malta; v případě dalších zemí se vyjádřila proti jen jedna komora parlamentu: Polsko, Francie, Belgie, Velká Británie, Nizozemsko). Komise se proto nakonec rozhodla text (návrhu nařízení) stáhnout z projednávání, byť to podle protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality, jenž je součástí Lisabonské smlouvy, nebyla její povinnost. O návrhu směrnice, která by měla stávající směrnici č. 96/71 pouze „vyjasnit“, se nicméně bude jednat dál. EP uvedený vývoj uvítal coby důkaz demokratičnosti EU, přestože se tím de facto konzervuje stávající status quo (založený téměř výhradně na několika rozsudcích Soudního dvora EU). Krok Komise ocenila také organizace BusinessEurope, proti se naopak ostře postavily odbory (ETUC).

### **Komise přijala návrh mající zlepšit schopnost evropských politických stran reprezentovat zájmy občanů**

Komise 12. 9. 2012 přijala [návrh](#), který má zvýšit viditelnost, efektivnost, transparentnost a odpovědnost evropských politických stran. Jak toho má být docíleno? Evropské politické strany a jejich přidružené nadace by na základě nové právní úpravy měly získat na úrovni EU právní status, což jim má rozhodujícím způsobem napomoci stát se „nadnárodními“ politickými stranami. Většina evropských politických stran je totiž v současné době registrována v Belgii jako nezisková sdružení. Politické strany na evropské úrovni a jejich financování prozatím upravuje [právní předpis](#) z roku 2003, který má formu nařízení. V roce 2007 bylo toto nařízení novelizováno, aby bylo možné z rozpočtu EU financovat nejen politické strany na evropské úrovni, ale také evropské politické nadace. Finanční prostředky evropským politickým stranám a nadacím jsou

vypláceny pod správou EP a právě ten několikrát vznášel námitky proti stávající právní úpravě a žádal její změnu. Návrh Komise zavádí nové normy, které musí být dodrženy pro uznání statusu evropské politické strany či evropské politické nadace. Patří k nim dodržování interních demokratických postupů, správních pravidel a pravidel transparentnosti. Příslušná organizace také musí respektovat hodnoty, na kterých je EU založena. Další komplexní pravidla mají upravovat různé aspekty financování stran, včetně výkaznictví, systému kontroly ap. Za jejich porušení mají být ukládány postihy. Evropské politické strany také mají být povinny zveřejňovat jména dárců, jejichž dary převýšily hodnotu 1000 € ročně, limit pro roční dary se ale naopak zvyšuje, a to ze současných 12 000 € až na 25 000 €. Komise zveřejnila tento návrh paralelně s projevem předsedy Josého Manuela Barrosa o stavu unie, který vyzval k vytvoření federace národních států a politické unie (viz výše). Advokáti návrhu poukazují na to, že má zajistit skutečné fungování politických stran na evropské úrovni, což je nezbytná podmínka také k budoucímu vytvoření politické unie.

### **EP přijal usnesení o vnější politice EU**

Plénium EP přijalo 12. 9. 2012 [usnesení](#) o výroční zprávě, která se týká vnější politiky EU a SZBP. EP v něm vyzval k vytvoření nové, ucelenější strategie vnější politiky EU, která by se měla opírat také o dostatečné zdroje. Usnesení konstatuje, že Lisabonská smlouva sice SZBP přinesla nové instituce, současná krize však podryvá její efektivitu a do značné míry také udržitelnost z finančního hlediska. Na výroční zprávu o SZBP, kterou v EP přednesla vysoká představitelka pro SZBP Catherine Ashton, EP odpověděl požadavkem na vytvoření strategického konceptu zahraniční politiky, ale také požadavkem na lepší personální, diplomatické a finanční zaštitění SZBP. Podle poslanců musí zahraniční politika EU kombinovat diplomatické, hospodářské a rozvojové prostředky a být také v krajním případě připravena na použití prostředků vojenských. Je zajímavé, že jindy spíše idealističtí europoslanci v usnesení vyzývají především k pragmatismu a realismu, k systematickému vymezení priorit do budoucna, ba dokonce k jejich kvantifikaci v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu. Zajímavé také je, že usnesení doporučuje zaměřovat se v rámci strategických priorit nejprve na země, které usilují o vstup do EU, a potom na priority ostatní. Idealismus ovšem přítomen je, i zářijové usnesení o zahraniční politice EU jednoznačně hovoří o tom, že tato politika musí vycházet z ochrany hodnot EU. Usnesení bylo přijato 511 hlasy, 73 poslanců hlasovalo proti a 78 poslanců se hlasování zdrželo.



## EP pro snazší přístup k osiřelým dílům

Plénium EP [stvrilo](#) 13. 9. 2012 poměrem 531:11: 65 kompromis stran [zprávy](#) Lidie Joanny Geringer de Oedenberg týkající se přístupu k autorským právům k tzv. osiřelým dílům, u nichž nelze získat souhlas autora/držitele práv s dalším nakládáním. Předběžně jej podpořila i Rada. Komise svůj [návrh](#) uveřejnila v květnu 2011 (více v příspěvku „Komise uveřejnila koncepci práv duševního vlastnictví“, [Monitoring květen 2011](#)). Osirelá díla by měla být možné (po jejich celoevropském definování jako osiřelých dle nové směrnice) dále (nekomerčně) využívat, v případě veřejných institucí i s možností určitého zisku. V případě, že by se objevil držitel práv k osiřelým dílům, měl by mít právo na kompenzaci. Ta by ale měla být posuzována případ od případu. S výsledkem jednání vyslovili nesouhlas (živí) umělci, již by chtěli být postaveni na roveň výše zmíněným veřejným institucím. Kompromis ještě musí přijmout Rada.

## Vznik fondů pro sociální podnikání a fondů rizikového kapitálu se patrně odkládá

Vznik fondů pro sociální podnikání a fondů rizikového kapitálu se patrně odkládá, přestože zástupci Rady, EP a Komise v červnu 2012 dospěli k předběžnému kompromisu. V EU měla vzniknout pro tyto fondy jednotná pravidla, aby se zlepšil přístup (části) neziskového sektoru, resp. malých a středních podniků k finančním prostředkům. Důvodem pro odklad je nesouhlas členských států s požadavkem, aby fondy nevznikaly v tzv. daňových rájích, vyjádřený v červenci 2012. EP, který daný požadavek v průběhu jednání vznesl (více v příspěvku „ECON chce jak fondy sociálního podnikání, tak fondy rizikového kapitálu“, [Monitoring květen 2012](#)), postoj Rady 13. 9. 2012 odmítl a kompromis (meritorně, ale zatím nikoliv formálně) přijal. Komise své návrhy předložila v prosinci 2011 (více v příspěvku „Komise zavádí evropské fondy pro sociální podnikání“, [Monitoring prosinec 2011](#)), a v příspěvku „Komise představila strategii k zajištění prostředků pro malé a střední podnikání“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Radu, EP a Komisi čekají v následujícím období další třístranná jednání.

## Komise plánuje omezit používání biopaliv vyráběných z potravinářských plodin

Komise se zřejmě rozhodla odpovědět na kritiku své politiky v oblasti OZE. V rámci tzv. klimaticko-energetického balíku, konkrétně směrnice týkající se využívání energie z OZE, se EU rozhodla získávat do roku 2020 10% spotřeby pohonných hmot

v dopravě prostřednictvím OZE, k čemuž hodlala využívat také tzv. biopaliva první generace, což jsou biopaliva vyráběná s využitím zemědělských plodin, které se nezdídko využívají zároveň k potravinářské produkci. Jedná se např. o řepku olejnou, cukrovou řepu, ale také o různé druhy obilovin. Tento postup bývá ale rovněž kritizován jako plýtvání vzácnými potravinovými zdroji, zejm. v situaci rostoucích cen potravinářských komodit typu základních obilovin na světových trzích. Používání biopaliv první generace má také řadu negativních důsledků nejen etické a ekonomické, ale také ekologické povahy (vzhledem k využívání dusíkatých hnojiv v zemědělství). Předmětem znepokojení je i dopad masového pěstování těchto monokultur na kvalitu půdy. O poměrně překvapivém plánu Komise omezit podíl biopaliv vyráběných na bázi zemědělských plodin jednali podle informací serveru [EUobserver](#) v září 2012 i ministři pro energetiku na neformální schůzce na Kypru. Komise plánuje snížit podíl biopaliv vyráběných ze surovin využívaných též k potravinářským účelům na 5% v rámci spotřeby pohonných hmot v dopravě do roku 2020. Ke splnění již zmíněného cíle do roku 2020 by tedy podstatným způsobem měla být využívána také biopaliva z jiných zdrojů. Jedná se o tzv. biopaliva druhé generace na bázi dřeva, slámy, domácího bioodpadu či dokonce řas. Rozhodnutí Komise, které zřejmě teprve nabude konkrétní podoby (prozatím šlo teprve o předběžné oznámení zmíněného záměru), má své příznivce i kritiky. Mezi kritiky patří přirozeně lobby producentů biopaliv první generace, kteří se obávají o osud poměrně výnosného podnikání i o dosud učiněné investice do potřebných technologií.

## TRAN: Bezzubá práva cestujících jsou k ničemu

Výbor TRAN 18. 9. 2012 [přijal](#) poměrem 43:0:1 [zprávu Georgese Bacha](#) z vlastní iniciativy. Jejím cílem je podpořit Komisi k vytvoření takových pravidel, která skutečně posílí práva cestujících v EU bez ohledu na způsob přepravy. Komise návrh (týkající se práv cestujících letadly) zveřejnila patrně již v listopadu 2012. Text např. navrhuje, aby cestující měli na letištích více možností, jak získat potřebné informace odkazující na platné unijní normy, zejm. v případě úpadku aerolinek a potřeby repatriace. Stížnosti na přepravce by měly mít jednotnou (i elektronickou) formu a měla by být garantována lhůta, do níž budou vyřízeny. Rovněž by měl být náležitě specifikován pojem „mimořádné okolnosti“, aby na něj přepravci odkazovali jen v opravdu odůvodněných případech. Zefektivnit by se měl monitoring webů nabízejících letenky za záměrně nevýhodných podmínek (s využitím nekalých obchodních praktik).

## IMCO poprvé k revizi pravidel pro zadávání veřejných zakázek

Výbor IMCO 18. 9. 2012 začal posuzovat revizi pravidel pro zadávání veřejných zakázek, již Komise zahájila v prosinci 2012 (více v příspěvku „Komise reviduje pravidla pro zadávání veřejných zakázek“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Vzhledem k tomu, že k oběma návrhům bylo předloženo 2 797 pozměňovacích návrhů, zpravodaj Marc Tarabella (návrhy jeho zpráv jsou k dispozici [zde](#) a [zde](#)) postupoval v diskusi podle tematického harmonogramu, jež si zvolila i Rada (více v příspěvku „Tak se budou projednávat nová pravidla pro zadávání veřejných zakázek, Ve zkratce...“, [Monitoring leden 2012](#), v příspěvku „Rada poprvé debatovala o revizi pravidel pro zadávání veřejných zakázek“, [Monitoring únor 2012](#), v příspěvku „Rada podruhé debatovala o reformě systému zadávání veřejných zakázek“, Ve zkratce...“, [Monitoring květen 2012](#)). V prvním „kole“ se tedy výbor zabýval otázkami obecného přístupu k problematice veřejných zakázek, příslušnými procedurami, snížením administrativní zátěže, využitím nových technologií a přístupem malých a středních podniků. Jedním z nejspornějších bodů se stal koncept „sociálně dlouhodobě udržitelného výrobního procesu“, jenž by měl být při zadávání veřejných zakázek zvažován vedle čistě ekonomických kritérií a/nebo ceny. Diskuse se vedla i o záměru zpřísnit pravidla pro subdodávky, pokud jde o jejich počet, objem či odpovědnost za ně, a o požadavku, aby malým a středním podnikům bylo umožněn přístup k veřejným zakázkám tím, že všechny nad 500 tis. € by musely být povinně rozděleny na části. IMCO by se měl k další debatě nad pozměňovacími návrhy sejít 5. 11. 2012.

## Ohlas metanolové kauzy v institucích EU

Jednou z nejvýznamnějších, byť nikoli pozitivních událostí, které se dotkly života v ČR v září 2012, byl případ alkoholu otráveného jedovatým metanolem, jehož průnik do potravinářské sítě v ČR vedl až k částečné prohibici, která se projevila zákazem prodeje a nalévání nápojů s obsahem alkoholu vyšším než 20 %. Několik okolních zemí, jmenovitě Polsko a SR, zakázalo dovoz alkoholu z ČR. Kauza otráveného alkoholu a částečné prohibice v ČR se dostala i na pořad jednání příslušných institucí EU. Komise 19. 9. 2012 ČR požádala, aby export svého tvrdého alkoholu zcela zakázala, český ministr zdravotnictví Leoš Heger na výzvu reagoval o den později, k zákazu exportu nápojů obsahujících více než 20 % alkoholu z ČR došlo 20. 9. 2012. Ze strany Komise byl v tomto případě využit systém včasného varování RASFF, který byl použit např. i v případě

kauzy dioxinových kontaminací v Německu, k nimž došlo na počátku roku 2010, byť zde se hovořilo spíše o částečném selhání tohoto systému. O kauze pančovaného českého alkoholu [jednala](#) také Rada ministrů zemědělství ve dnech 24.–25. 9. 2012, tedy v době, kdy Policie ČR byla již na stopě pachatelům a česká vláda zmírňovala jak pravidla prohibice, tak pravidla pro export českého alkoholu. Rada přitom po vystoupení českých zástupců konstatovala, že situace v ČR se již zdá být stabilizovaná, a to poté, co čeští zástupci oznámili, že zdroj otrav již byl identifikován. S koncem měsíce září se již vrátila částečně do normálu i situace v ČR, kde byl za přísných podmínek obnoven prodej alkoholických nápojů, které byly vyrobeny před rokem 2012. Každopádně se v případě metanolové kauzy jednalo o bezprecedentní případ na území ČR, na který vláda reagovala též bezprecedentním krokem, částečnou prohibicí, s čímž se příslušné orgány EU více méně ztotožnily. Celý případ, který ještě pocho-pitelně bude mít dohru v pokračujícím vyšetřování, stál život takřka 30 lidí.

## Komise schválila restrukturalizaci ČSA

Komise 19. 9. 2012 [schválila](#) státní podporu restrukturalizaci Českých aerolinií ve výši 100 mil. € (v [rejstříku státních podpor](#) je vedena pod číslem [SA.30908](#)). Podle Komise plán 5leté restrukturalizace řeší finanční problémy firmy vhodným způsobem a odpovídá požadavkům [pokynů](#) EU pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích z července 2004 (např. respektuje pravidlo „jednou a dost“, jež umožňuje státní podporu danému subjektu jen jednou za 10 let; více [zde](#)). ČR coby majoritní vlastník ČSA oznámila svůj záměr restrukturalizovat firmu pomocí státní podpory (půjčky od státní firmy Osinek) v květnu 2010, Komise ovšem v únoru 2011 zahájila hloubkové šetření, protože měla pochybnosti, zda je plán restrukturalizace vhodný pro obnovení životaschopnosti společnosti a zda podpora nenaruší hospodářskou soutěž.

## V Bruselu se uskutečnil další summit EU–Čína

V Bruselu se 20. 9. 2012 uskutečnil již 15. [summit](#) EU a Číny. Je jasné, že klíčovým tématem jednání mezi oběma aktéry jsou ekonomické a finanční otázky, přičemž EU je momentálně tím, kdo vyjadřuje vděčnost za podporu. Oba představitelé EU, kteří se summitu zúčastnili, předseda Komise José Manuel Barroso i předseda Evropské rady Herman Van Rompuy, na úvod poděkovali čínskému premiérovi Wen Ťia-paovi za podporu v době krize eura.

Jednání mezi EU a Čínou nyní směřují ke snahám o uzavření investiční dohody, což dále zintenzivní ekonomické vztahy mezi oběma aktéry. Již nyní je EU největším obchodním partnerem Číny a Čína druhým největším obchodním partnerem EU. Mezi oběma aktéry je konstatována rostoucí vzájemná ekonomická závislost, což má i své problematické stránky. Čína je mimořádně rychle rostoucím aktérem, a je proto třeba být při jednáních o možné investiční dohodě na pozoru, jaké budou její podmínky z hlediska ochrany investic a vzájemného přístupu na trh. Čína je velmi aktivním investorem nejen v Asii, ale kupříkladu i v Africe a v dalších oblastech světa. V rámci zářijového summitu zástupci EU s čínským premiérem podepsali několik dalších dohod, které se týkaly inovací, vesmírných technologií, uplatňování antimonopolního zákona či podpory nízkouhlíkových technologií. Zároveň se uskutečnilo také první fórum starostů a primátorů EU–Čína, kterého se zúčastnilo několik desítek představitelů měst a dalších reprezentantů z Evropy a Číny. Je tedy zřejmé, že spolupráce se začíná rozvíjet také na dalších úrovních.

### **Jednoduché řešení přeshraničních spotřebitelských sporů se nechytlo, Komise požaduje nápravu**

Síť evropských spotřebitelských center (ECC-Net) [vydala](#) 21. 9. 2012 [zprávu](#), že spotřebitelé v EU zatím nedostatečně využívají tzv. evropského řízení o drobných nárocích, jež je od 1. 1. 2009 jednou z dostupných možností řešení přeshraničních spotřebitelských sporů v případech týkajících se částek do 2 tis. €. Hlavním důvodem je údajně skutečnost, že s daným postupem nejsou obeznámeni ani spotřebitelé, ani soudci (neslyšelo o něm 47% z nich), a když už je využit, pak jen malá část rozsudků ve prospěch spotřebitelů je (v zahraničí) skutečně vykonána. Komise proto hodlá např. (1) vydat příručku s praktickými radami pro spotřebitele a právníky, (2) zlepšit informovanost o standardizovaných formulářích a zpřístupnit tyto informace online ve všech 22 úředních jazycích EU na portálu [e-Justice](#) či (3) vypracovat hodnotící zprávu o fungování řízení a v případě potřeby revidovat příslušné [nařízení č. 861/2007](#).

### **Komise navrhuje změnu pravidel týkajících se medu**

Komise 21. 9. 2012 [přijala](#) změnu pravidel týkajících se medu. Důvodem je snaha objasnit skutečnou povahu pylu v medu. V souladu s normami WTO má být pyl v medu nadále považován za jeho „přirozenou součást“, nikoli za „složku“. Smyslem této poněkud absurdní úpravy je odpověď na otázku, zda

je nutné v souladu s pravidly EU pro označování potravin uvádět v seznamu složek také pyl. ESD totiž v rámci řízení o předběžné otázce vydal 6. 9. 2011 [rozhodnutí](#), které kvalifikovalo pyl jako „složku“ medu. Tento výklad ESD založil na směrnici o medu z roku 2001 a na jejím základě kvalifikoval pyl jako složku medu, která se v medu nachází díky zásahu včelaře. Komise naproti tomu ve svém návrhu kvalifikuje pyl jakožto přirozenou součást medu vzhledem k tomu, že se do úlu dostává na základě činnosti včel. Celá otázka o tom, zda je med složkou, anebo přirozenou součástí medu, vyvstala na základě námítky jednoho německého včelaře, který vznesl k německému soudu dotaz, jak je to s právním statutem medu, ve kterém byl zjištěn obsah pylu z GM kukuřice. Německý soud předal tuto žádost ESD k rozhodnutí o předběžné otázce a ten vydal již zmíněné rozhodnutí. Jde především o to, jak má být chápána působnost právních předpisů v oblasti GMO. Dle verdiktu ESD může být med obsahující GM pyl uveden na trh pouze tehdy, pokud byl na trhu EU povolen v souladu s příslušnými předpisy, a musí být řádně označen. Na tom nemění nic ani příslušný návrh Komise, který se pouze snaží na pravou míru uvést poněkud absurdní výrok ESD, který povinnost označovat med s obsahem GM pylu postavil právě na kvalifikaci pylu jakožto „složky medu“.

### **Komise si připravuje půdu pro liberalizaci vnitrostátní osobní železniční dopravy**

Komise 24. 9. 2012 [zveřejnila výsledky](#) zvláštního průzkumu Eurobarometer týkajícího se spokojenosti občanů členských států EU se službami železnic. Nejdůležitějším zjištěním podle Komise je, že „71% občanů EU podporuje otevření systému celostátní a regionální železniční dopravy ve své zemi konkurencí“. Otevření železnic konkurenci by mělo mít pozitivní vliv na ceny jízdenek (72%), kvalitu služeb cestujícím ve vlacích (71%), pohodlí a čistotu ve vlacích (70%), četnost spojů (68%), dodržování jízdního řádu (66%), způsob řízení železničních společností (63%) a počet obslužených zastávek nebo tras (62%). ČR patří mezi země, kde je spokojenost se železnicí relativně nízká (44%). Očekávaný tzv. čtvrtý železniční balík by nejenže měl napomoci otevřít trhy vnitrostátní osobní železniční dopravy konkurenci (jeho součástí by měl být např. požadavek, aby se o provozování linek dotovaných z veřejných prostředků jednotliví operátoři ucházeli v tendrech; Komise se o tento krok již jednou pokusila, ale platné [nařízení č. 1370/2007](#) daný požadavek neobsahuje, stejně jako mimořádné kontroverzní požadavek na unbundling, tedy aby



provozovatelé dopravy a správci železnic od sebe byli /majetkově/ odděleni), ale i zkrátit dobu potřebnou pro uvedení kolejových vozidel na trh (díky posílení role Evropské železniční agentury) a zlepšit správu železniční infrastruktury (k posílení efektivity železničního provozu). Komise jej hodlá předložit „v nejbližších měsících“.

### IMCO pro posílení vnitřního trhu

Výbor IMCO (za podpory ECON, ITRE, TRAN, CULT a JURI, které vyjádřily svůj názor) 25. 9. 2012 [přijal](#) poměrem 32:0 nelegislativní [zprávu Reginy Bastos](#) cílící na posílení konceptu vnitřního trhu EU. I 20 let po jeho formálním dobudování existuje podle ní řada otázek, jež by měly být vyřešeny, zejm. v oblasti spotřebitelské politiky. Spotřebitelé mají údajně v jiných členských státech problémy s otevíráním bankovních účtů, registrací vozidel, uznáváním profesních kvalifikací či srozumitelností účtů za energie. Celkově bylo ve [zprávě](#) připravené Komisí na žádost EP identifikováno 20 takových (nejdůležitějších) problémů, např. dvojí zdanění, faktická nepřenositelnost nároků na penze, problémy s dědictvím, do něž je zainteresováno více subjektů z více členských států, nebo problémy s uznáváním elektronických podpisů v zahraničí a potažmo nízkou mírou využití elektronického zadávání veřejných zakázek, zejm. malými a středními podniky (do června 2013 by proto měla být provedena analýza, která unijní legislativa na ně má negativní vliv). Kromě toho prý členské státy v plných 2 tis. případech (správně) neimplementovaly normy související s vnitřním trhem EU. Plénum EP by mělo o zprávě hlasovat v říjnu 2012.

### Komise uveřejnila sdělení o cloud computingu

Komise 27. 9. 2012 [zveřejnila sdělení](#) o uvolnění potenciálu cloud computingu v Evropě a tvrdí, že realizace vytyčených cílů přinese do roku 2020 2,5 mil. pracovních míst a zvýší HDP o 1 procentní bod (160 mld. €). Cloud computingem se rozumí ukládání dat na vzdálených serverech, jež jsou následně dostupná v zásadě z kteréhokoli vhodného zařízení (počítač, mobilní telefon) skrz internet. Komise předpokládá, že cloud computingu nebudou v masové míře využívat jen fyzické osoby (e-mail, sociální sítě), ale také firmy a úřady. Proto (1) požaduje řešení nepřehledné situace v oblasti technických norem (do roku 2013), (2) chce zavést systémy celounijní certifikace důvěryhodných poskytovatelů cloud computingu, (3) vypracovat vzorové smluvní podmínky pro zakázky v oblasti cloud computingu a (4) uzavřít [evropské partnerství pro cloud computing](#) s členskými státy a odvětvím. Sdělení Komise

navazuje na návrhy mající revidovat pravidla pro ochranu údajů, jež byly předloženy v lednu 2012 (více v příspěvku „Komise představila komplexní reformu pravidel EU o ochraně údajů, [Monitoring leden 2012](#)), a předchází strategii pro kybernetickou bezpečnost, jejíž návrh má být předložen v nadcházejících měsících. Business sdělení Komise přivítal, spotřebitelé (BEUC) již méně, neboť je považují za „málo ambiciózní“.

### Přísnější pravidla pro nakládání s drogovými prekursori

Komise 27. 9. 2012 [předložila](#) 2 návrhy týkající se legálně prodávaných drogových prekursorů, používaných ovšem také v heroínu a metamfetaminu (pervitinu), a cílící na jejich častější celní kontroly jak na hranicích EU, tak v jejím rámci, popř. na kontrolu koncových uživatelů. První návrh se týká efedrinu a pseudoefedrinu, druhý acetanhydridu. Vzniknout by měla také evropská databáze drogových prekursorů. [Stávající legislativa](#), založená na [konvenci OSN](#) z roku 1988, [obsahuje](#) 23 drogových prekursorů.

### Komise prodloužila platnost pokynů pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích

Komise 28. 9. 2012 [prodloužila](#) platnost [pokynů](#) pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích přijatých v podobě sdělení v červenci 2004. Jejich platnost byla prodloužena již jednou (v červenci 2007) a původně měla vypršet 9. 10. 2012. Komise ale rozhodla, že zůstanou v platnosti do doby, než bude přijata komplexní reforma konceptu státní podpory v EU zahájená v květnu 2012, tj. patrně do konce roku 2013 (více v příspěvku „Komise: Nové důležité sdělení o státní podpoře v EU“, [Monitoring květen 2012](#)).

### Francie a Německo chtějí zavést daň z finančních transakcí formou posílené spolupráce

Francie a Německo 28. 9. 2012 [deklarovaly](#), že chtějí zavést daň z finančních transakcí, byť pouze formou tzv. posílené spolupráce, k jejímuž zahájení je třeba nejméně 9 členských států EU. Rada totiž v červnu 2012 dospěla k závěru, že jednomyslně se na zavedení daně neshodne (více v příspěvku „Daň z finančních transakcí nejspíše pouze v režimu posílené spolupráce“, Ve zkratce..., [Monitoring červen 2012](#)). Očekává se, že obě uvedené země podpoří Rakousko, Belgie, Portugalsko, Slovinsko, Řecko, Polsko, Slovensko a Estonsko. Španělsko a Itálie, přestože dříve nebyly jednoznačně proti, nyní s podporou zavedení daně z finančních transakcí váhají.



## PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP

### Plénum EP ve dnech 10.–13. 9. 2012

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva Lary Comi týkající se evropské normalizace ( <a href="#">A7-0069/2012</a> )	639	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	18	-	17	Strejček
Zpráva Lindy McAvan týkající se změny směrnice 2001/83/ES, pokud jde o farmakovigilanci ( <a href="#">A7-0165/2012</a> )	659	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	9	-	9	-
Zpráva Lindy McAvan týkající se změny nařízení (ES) č. 726/2004, pokud jde o farmakovigilanci ( <a href="#">A7-0164/2012</a> )	665	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	9	-	10	-
Zpráva Herberta Dorfmanna týkající se režimu jednotné platby a podpory pěstitelů révy ( <a href="#">A7-0203/2012</a> )	643	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	28	-	12	-
Zpráva Adama Bielana týkající se administrativní spolupráce pomocí systému pro výměnu informací o vnitřním trhu ( <a href="#">A7-0068/2012</a> )	623	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	25	-	35	-
Zpráva Ildikó Gáll-Pelcz týkající se společného systému zdanění úroků a licenčních poplatků ( <a href="#">A7-0227/2012</a> )	562	-	102	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	18	-
Zpráva Clauda Turmese týkající se energetické účinnosti ( <a href="#">A7-0265/2012</a> )	632	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	25	-	19	-
Zpráva Antonyi Parvanova a Teresy Jiménez-Becerril Bardko týkající se minimálních pravidel pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu ( <a href="#">A7-0244/2012</a> )	611	Češková, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Zahradil	9	-	13	-

Zpráva Davida Martina týkající se vyloučení některých zemí z celních preferencí ( <a href="#">A7-0207/2012</a> )	322	-	78	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	218	-
Zpráva Iratxe Garcíi Pérez týkající se režimů jakosti zemědělských produktů ( <a href="#">A7-0266/2011</a> )	528	Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	57	-	33	-

## Poznámky

1. Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.
2. Označení projednávaných návrhů vychází z pojmenování příslušných položek samotným EP. Možné inkonzistence v tomto směru je proto třeba přičíst na vrub této skutečnosti.

## VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT ZVEŘEJNĚNÉ V ZÁŘÍ 2012

↑ [Hodinové mzdové náklady](#) na pracovní sílu rostly v eurozóně ve druhém čtvrtletí 2012 o 1,6 % oproti 1,5 % v prvním čtvrtletí 2012. V EU-27 růst dosáhl 1,8 %. Hodinové mzdové náklady se určují ze mzdy, platu a nemzdových nákladů.

↑ [Roční inflace](#) byla v eurozóně v srpnu 2012 na úrovni 2,6 %, v EU-27 2,7 %. Nejnižší inflace byla ve sledovaném období ve Švédsku (0,9 %), Řecku (1,2 %), nejvyšší pak v Maďarsku (6,0 %) a na Kypru (4,5 %). V ČR byla inflace na úrovni 3,4 %.

↓ Pokles [HDP](#) ve druhém čtvrtletí 2012 dosáhl v eurozóně 0,2 %, v EU-27 0,1 %. Ve sledovaném období také klesly v celé EU výdaje v oblasti bydlení a spotřeby o 0,2 %. Vývoz rostl v eurozóně o 1,3 %, v EU-27 o 1,0 %. Zbylé komponenty HDP analyzuje zpráva Eurostatu.

## VEŘEJNÉ KONZULTACE V ŘÍJNU 2012

Popis konzultace	Oblast	Konzultace otevřena do
<a href="#">Kodex efektivního a otevřeného dobrovolnictví (kvalitní pravidla samoregulace a společné regulace a dalších činností, do nichž je zapojeno více zainteresovaných stran)</a>	Institucionální záležitosti	30. 9. 2012
<a href="#">Akční plán „Podnikání 2020“</a>	Vnitřní trh	1. 10. 2012
<a href="#">Přezkum časového profilu dražeb v systému EU pro obchodování s emisními povolenkami</a>	Životní prostředí	3. 10. 2012
<a href="#">Seznam projektů, jež byly předloženy k posouzení jako potenciální „projekty společného zájmu“ v oblasti energetické infrastruktury</a>	Energetika	4. 10. 2012
<a href="#">Plány týkající se partnerství veřejného a soukromého sektoru ve vědách o živé přírodě a inovacích v rámci programu Horizont 2020</a>	Výchova, vzdělání a mládež	4. 10. 2012
<a href="#">Příprava společné technologické iniciativy pro palivové články a vodík v rámci programu Horizont 2020</a>	Výchova, vzdělání a mládež	4. 10. 2012
<a href="#">Příprava společné technologické iniciativy „Čisté nebe“ v rámci programu Horizont 2020</a>	Výchova, vzdělání a mládež	4. 10. 2012
<a href="#">Procesní reforma pravidel státní podpory</a>	Hospodářská soutěž	5. 10. 2012
<a href="#">Státní podpora rizikovým kapitálovým investicím do malých a středních podniků</a>	Hospodářská soutěž	5. 10. 2012
<a href="#">Budoucí společná technologická iniciativa (iniciativy) týkající se elektronických komponentů a vestavěných (embedded) systémů</a>	Informační společnost	12. 10. 2012
<a href="#">Zvláštní aspekty transparentnosti, řízení datového provozu a změny poskytovatele v prostředí otevřeného internetu</a>	Informační společnost	15. 10. 2012
<a href="#">Zlepšení bezpečnosti sítí a informací v EU</a>	Informační společnost	15. 10. 2012
<a href="#">Přezkum časového profilu dražeb v systému EU pro obchodování s emisemi</a>	Životní prostředí	16. 10. 2012
<a href="#">Prodloužení aktivity SESAR v rámci iniciativy Horizont 2020</a>	Doprava	17. 10. 2012
<a href="#">Státní podpora malého rozsahu (dle nařízení č. 1998/2006 o podpoře de minimis)</a>	Hospodářská soutěž	18. 10. 2012
<a href="#">Subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) – pravidla pro produkty, řízení likvidity, depozitář, fondy peněžního trhu, dlouhodobé investice</a>	Vnitřní trh	18. 10. 2012



<a href="#">Možnosti ukazatelů účinnosti využívání zdrojů</a>	Životní prostředí	22. 10. 2012
<a href="#">Státní podpora ochraně životního prostředí</a>	Hospodářská soutěž	23. 10. 2012
<a href="#">Zpráva o provádění směrnice o hluku ve venkovním prostředí (END) a politika EU v této oblasti</a>	Životní prostředí	25. 10. 2012
<a href="#">Aktualizace prováděcího plánu EU ohledně Stockholmské úmluvy o perzistentních organických znečišťujících látkách (POP)</a>	Životní prostředí	25. 10. 2012
<a href="#">Zavádění poplatků za využívání infrastruktury pozemních komunikací</a>	Doprava	4. 11. 2012
<a href="#">Problémy v oblasti přímých daní vzniklé v souvislosti s investováním rizikového kapitálu přes hranice</a>	Daně	5. 11. 2012
<a href="#">Návrh evropské iniciativy s cílem podpořit vzdělávání a rozvoj dovedností prostřednictvím nových technologií</a>	Výchova, vzdělání a mládež	13. 11. 2012
<a href="#">Nařízení o indexech</a>	Vnitřní trh	29. 11. 2012
<a href="#">Zjednodušení, vyjasnění a modernizaci právních předpisů souvisejících s iniciativou „Jednotné evropské nebe“ (SES II+), dosažení souladu mezi předpisy SES a EASA</a>	Doprava	13. 12. 2012
<a href="#">Návrh kritérií pro zadávání ekologických veřejných zakázek EU v oblasti zajištění infrastruktury odpadních vod</a>	Regionální politika	14. 12. 2012
<a href="#">Průmysl založený na biotechnologiích – směrem k partnerství veřejného a soukromého sektoru v rámci programu Horizont 2020?</a>	Výzkum	14. 12. 2012
<a href="#">Znalosti v námořní oblasti 2020: od mapování mořského dna až po předpovědi pro oceány</a>	Rybolov	15. 12. 2012
<a href="#">Města a dopravní politika EU</a>	Doprava	17. 12. 2012

## Poznámky

1. Tučně jsou vyznačeny nové konzultace.
2. Označení veřejných konzultací vychází z pojmenování příslušných položek Komisí.

## KALENDÁŘ NA ŘÍJEN 2012

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
<b>1</b>	<b>2</b>	<b>3</b>	<b>4</b>	<b>5</b>
		Rada COREPER I	Rada EPSCO	Rada COREPER I
	EP AFET, REGI	EP BUDG	EP AFCO, BUDG, ITRE	
<b>8</b>	<b>9</b>	<b>10</b>	<b>11</b>	<b>12</b>
Rada EUROGROUP	Rada ECOFIN	Rada COMPETITIVENESS COREPER I	Rada COREPER II	Rada COREPER I
EP AFCO, BUDG, CONT, CULT, DEVE, ECON, EMPL, ITRE, PECH, PETI, REGI, TRAN	EP AFCO, AFET, CONT, CULT, DEVE, DROI, ECON, EMPL, ITRE, LIBE, PECH, PETI, SEDE, TRAN	EP AFET, BUDG, ENVI, FEMM, IMCO, INTA, JURI, LIBE, REGI	EP AFET, AGRI, BUDG, ENVI, IMCO, INTA, JURI, LIBE, REGI	
<b>15</b>	<b>16</b>	<b>17</b>	<b>18</b>	<b>19</b>
Rada FAC	Rada GAC	Rada COREPER I	Rada Evropská rada	
EP CONT, ECON			EP AFET, BUDG	
<b>22</b>	<b>23</b>	<b>24</b>	<b>25</b>	<b>26</b>
Rada AGRICULTURE AND FISHERIES		Rada COREPER I	Rada JHA ENVIRONMENT	Rada COREPER I
EP Plénium	EP Plénium	EP Plénium	EP Plénium	
<b>29</b>	<b>30</b>	<b>31</b>		
Rada TTE		Rada COREPER I		

## SEZNAM ZKRATEK

ABS	Antilock Brake System (protiblokovací systém brzd)
ACCA	Association of Chartered Certified Accountants (Asociace certifikovaných účetních)
AFCO	Constitutional Affairs Committee (Výbor EP pro ústavní záležitosti)
AFET	Foreign Affairs Committee (Výbor EP pro zahraniční věci)
AGRI	Agriculture and Rural Development Committee (Výbor EP pro zemědělství a rozvoj venkova)
AGRICULTURE AND FISHERIES	Agriculture and Fisheries Council (Rada pro zemědělství a rybolov)
ALDE	Group of the Alliance of Liberals and Democrats for Europe (Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu)
BEUC	Bureau Européen des Unions de Consommateurs (Evropský výbor spotřebitelských svazů)
BUDG	Budget Committee (Výbor EP pro rozpočet)
CBCR	country-by-country reporting (podávání přehledových zpráv podle jednotlivých zemí)
CBS	combined brake systém (kombinovaný brzdový systém)
CCBE	Conseil des barreaux européens (Rada evropských advokátních komor)
CEF	Connecting Europe Facility (Nástroj na propojení Evropy)
CO <sub>2</sub>	oxid uhličitý
CONT	Budgetary Control Committee (Výbor EP pro rozpočtovou kontrolu)
Coreper	Comité des Représentants Permanents (Výbor stálých zástupců)
CSF	Common Strategic Framework (společný strategický rámec)
CSR	Corporate Social Responsibility (společenská odpovědnost firem)
CULT	Culture and Education Committee (Výbor EP pro kulturu a vzdělávání)
ČBA	Česká bankovní asociace
ČNB	Česká národní banka
ČR	Česká republika
ČSA	České aerolinie
ČSOB	Československá obchodní banka
DEVE	Development Committee (Výbor EP pro rozvoj)
DPH	daň z přidané hodnoty
DROI	Human Rights Subcommittee (Podvýbor EP pro lidská práva)
EASO	European Asylum Support Office (Evropský podpůrný azylový úřad)
EBA	European Banking Authority (Evropský orgán pro bankovníctví)
EC	European Community (Evropské společenství)
ECB	European Central Bank (Evropská centrální banka)
ECOFIN	Economic and Financial Affairs Council (Rada pro hospodářské a finanční záležitosti)
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
ECR	European Conservatives and Reformists Group (Skupina Evropských konzervativců a reformistů)
EETS	European Electronic Toll Service (evropská služba elektronického mýtného)
EFET	European Federation of Energy Traders (Evropská federace obchodníků s energiemi)
EFSF	European Financial Stability Facility (Evropský nástroj finanční stability)
EFSM	European Financial Stabilization Mechanism (Evropský mechanismus finanční stabilizace)
EIB	European Investment Bank (Evropská investiční banka)
EK	Evropská komise
EMPL	Employment and Social Affairs Committee (Výbor EP pro zaměstnanost a sociální věci)
ENVI	Environment, Public Health and Food Safety Committee (Výbor EP pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin)
EP	Evropský parlament

EPP	Group of the European People's Party (Christian Democrats) (Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů))
ERDF	European Regional Development Fund (Evropský fond regionálního rozvoje)
ES	Evropské společenství
ESD	Evropský soudní dvůr
ESF	Evropský sociální fond
ESM	European Stability Mechanism (Evropský stabilizační mechanismus)
ESMA	European Securities and Markets Authority (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy)
ETC	European Territorial Cooperation (Evropská teritoriální spolupráce)
ETUC	European Trade Union Confederation (Evropská konfederace odborových organizací)
EU	Evropská unie
FAC	Foreign Affairs Council (Rada pro zahraniční věci)
FEMA	Federation of European Motorcyclists' Associations (Federace evropských sdružení motocyklistů)
FP	finanční perspektiva
G20	skupina ministrů financí a guvernérů centrálních bank Argentiny, Austrálie, Brazílie, Kanady, Číny, Francie, Německa, Indie, Indonésie, Itálie, Japonska, Mexika, Ruska, Saudské Arábie, Jižní Afriky, Jižní Koreje, Turecka, Velké Británie, Spojených států amerických a EU)
GAC	General Affairs Council (Rada pro všeobecné záležitosti)
GMO	genetically modified organism (geneticky modifikovaný organismus)
Greens/EFA	Group of the Greens/European Free Alliance (Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance)
HDP	hrubý domácí produkt
HMU	hospodářská a měnová unie
ICT	Information and Communication Technologies (Informační a komunikační technologie)
IMCO	Internal Market and Consumer Protection Committee (Výbor EP pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)
INTA	International Trade Committee (Výbor EP pro mezinárodní obchod)
IOSCO	International Organization of Securities Commissions (Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry)
IPA	Instrument for Pre-Accession Assistance (Nástroj předvstupní pomoci)
IRFS	International Financial Reporting Standards (mezinárodní standardy účetního výkaznictví)
ISD	Investment Services Directive (směrnice o investičních službách)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
JHA	Justice and Home Affairs Council (Rada pro spravedlnost a vnitřní věci)
JURI	Legal Affairs Committee (Výbor EP pro právní záležitosti)
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)
MiFID	Markets in Financial Instruments Directive (směrnice o trzích finančních nástrojů)
MiFIR	Markets in Financial Instruments Regulation (nařízení o trzích finančních nástrojů)
MMF	Mezinárodní měnový fond
MTF	Multilateral Trading Facility (mnohostranný obchodní systém)
Mtoe	Million Tons of Oil Equivalent (milion tun ropného ekvivalentu)
OTC	over the counter
OTF	Organised Trading Facility (organizovaný obchodní systém)
OZE	obnovitelné zdroje energie
PBPR	project-by-project reporting (podávání přehledových zpráv podle jednotlivých projektů)
PDO	Protected Designation of Origin (chráněné označení původu)
PECH	Fisheries Committee (Výbor EP pro rybolov)
PETI	Petition Committee (Výbor EP pro petice)
PGI	Protected Geographical Indication (chráněné zeměpisné označení)
PGNiG	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo (Polský ropný a plynárenský podnik)
RASFF	Rapid Alert System for Food and Feed (Systém rychlého varování pro potraviny a krmiva)
REGI	Regional Development Committee (Výbor EP pro regionální rozvoj)
S&D	Group of the Progressive Alliance of Socialists & Democrats in the European Parliament (Skupina Pokroková aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu)



SEDE	Security and Defence Subcommittee (Podvýbor EP pro bezpečnost a obranu)
SFEU	Smlouva o fungování Evropské unie
SR	Slovenská republika
SSM	Single Supervisory Mechanism (jednotný mechanismus dohledu)
SZBP	společná zahraniční a bezpečnostní politika
SZP	společná zemědělská politika
TEN-T	Trans-European Transport Network (transevropská dopravní síť)
TRAN	Transport and Tourism Committee (Výbor EP pro dopravu a cestovní ruch)ABS
TSG	Traditional Speciality Guaranteed (zaručená tradiční specialita)
UDI	unique device identification (jedinečná identifikace prostředku)
UEAMPE	European Association of Craft, Small and Medium-Sized Enterprises (Evropská asociace živnostníků a malých a středních podniků)
WTO	World Trade Organisation (Světová obchodní organizace)

## SLOVNÍČEK

### **Amsterodamská smlouva**

Revize primárního práva, která mění do té doby platná znění Smlouvy o ES a Smlouvy o EU. Byla podepsána 2. 10. 1997 a v platnost vstoupila 1. 5. 1999 (viz také „primární právo“).

### **balík**

Soubor legislativních návrhů uveřejněných v jeden okamžik. Není nezbytně nutné, aby spolu jednotlivé návrhy meritorně souvisely.

### **britský rabat**

Sleva z odvodů do rozpočtu EU pro Velkou Británii. Velká Británie ji získala na základě výsledku summitu ve Fontainebleau v roce 1984 v důsledku narůstajícího příspěvku do rozpočtu, který byl v té době neadekvátní výši britského hrubého domácího produktu. Výsledkem summitu ve Fontainebleau byla dohoda, která zajišťuje návrat 66 % britského příspěvku zpět ve formě strukturální pomoci.

### **Coreper**

Výbor stálých zástupců členských států EU v Bruselu (akronym francouzského Comité des Représentants Permanents). Jeho úkolem je asistence členským státům – projednávání a příprava návrhů, o nichž poté rozhoduje Rada, a udržování kontaktu s ostatními institucemi EU, zejm. s Komisí. Existuje ve dvou podobách. Coreper II je složen z vyslanců stálých misí, věnuje se především politicky a ekonomicky nejdůležitějším otázkám (společná zahraniční a bezpečnostní politika, institucionální otázky, rozpočet, příprava materiálů pro zasedání Evropské rady). Coreper I je složen z nižších diplomatických úředníků a zabývá se ostatními body agendy (viz také „Komise“ a „Rada“).

### **deriváty**

Komplexní finanční instrumenty, jejichž hodnota je odvozena od hodnoty tzv. bazického instrumentu (cenný papír, komodita ap.). Mají termínovaný charakter (dochází ke zpoždění mezi sjednáním obchodu a jeho plněním) a jsou využívány např. k zajištění před budoucím růstem či poklesem ceny bazického instrumentu (viz také „swapy úvěrového selhání“).

### **dohodovací výbor**

Výbor zástupců Evropského parlamentu a Rady připravující (za mediace Komise) podklady pro třetí (poslední) čtení spolurozhodovací procedury, jež pak musejí obě instituce (dospěje-li dohodovací výbor k dohodě) přijmout, má-li navrhovaná legislativa vstoupit v platnost. Dohodovací výbor má omezený mandát 6 týdnů, prodloužit jej lze maximálně o 14 dní (viz také „Evropský parlament“, „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

### **EU-15**

Těž „starší členské státy“. Označení pro původní státy EU před jejím východním rozšířením v roce 2004.

### **Evropský parlament**

Dříve též Společné (parlamentní) shromáždění. Od roku 1979 jediný přímo legitimovaný (volený) orgán EU, jenž by měl reprezentovat „evropské občany“. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně se člení na výbory, politicky na frakce. Minimálně jednou měsíčně (s výjimkou srpna) zasedá v plénu (viz také „Komise“ a „Rada“).

### **farmakovigilance**

Dozor nad léčivými přípravky po jejich registraci směřující k zajištění maximální bezpečnosti a co nejvýhodnějšího poměru prospěšnosti léčivého přípravku k jeho rizikům. Součástí této činnosti je detekce, hodnocení, pochopení a prevence nežádoucích účinků léků nebo problémů, jako je např. špatné užívání nebo zneužívání léků, lékové interakce, vliv na plod, na kojené děti atd.

### **frakce**

Seskupení politických stran na základě ideové spřízněnosti či dlouhodobé nadnárodní spolupráce. Působí v Evropském parlamentu (viz také „Evropský parlament“).

### **implementace**

Proces přijímání norem, jež na úrovni členských států provádějí směrnice přijaté na úrovni EU (viz také „směrnice“).

### **KOM dokument**

Návrh právní normy nebo jiné sdělení či zpráva Komise Radě a/nebo jiné instituci EU (viz také „Komise“ a „Rada“).

### **Komise**

Evropská komise, dříve též Vysoký úřad. Reprezentant nadnárodního principu vládnutí v EU, v naprosté většině případů iniciátor legislativy EU. Funkcionálně se člení na generální ředitelství (tzv. DGs), zasedá alespoň jedenkrát týdně (viz také „Evropský parlament“ a „Rada“).

### **komitologie**

Souborné označení pro výbory, jimiž si Rada udržuje kontrolu nad Komisí, ve věci pravomocí, které na ni delegovala (viz také „Komise“ a „Rada“).

### **komunitarizace**

Proces odstraňování prvků mezivládní spolupráce ve prospěch prvků nadnárodních. V legislativním procesu se týká např. rozšiřování legislativního monopolu Komise, spolurozhodovací procedury či odstraňování jednomyslného hlasování v Radě (viz také „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

### **konzultace**

Těž konzultační procedura. Druhá nejčastější legislativní procedura v EU, při níž je Rada nad Evropským parlamentem zvýhodněna (jeho názor nemusí brát v úvahu) (viz také „Evropský parlament“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

### **kvalifikovaná většina**

Pojem známý především z hlasování v Radě. Pro přijetí konkrétního opatření je nezbytné získat nadpoloviční většinu členů (Rady nebo jiného orgánu) a přibližně 70% vážených hlasů (přibližně proto, že např. při rozšiřování EU o nové členské státy dochází k jejich „převažování“). Nově se prosazujícím a prozatím „doplňkovým“ kritériem je populace, resp. to, zda kvalifikovaná většina popsanych parametrů reprezentuje také určité procento populace EU (Smlouva z Nice uvádí 62%) (viz také „Rada“).

### **Listina základních práv EU**

Dokument vypracovaný na návrh Evropské rady v Kolíně nad Rýnem z června 1999 tzv. Konventem, působícím v době od 17. 12. 1999 do 2. 10. 2000. Listina čítá 50 článků rozdělených do 7 kapitol a má být katalogem základních práv občanů EU. Přijala ji Evropská rada na summitu v Nice 7. 12. 2000. V té době nebylo rozhodnuto o závaznosti obsahu Listiny ani o jejím napojení na stávající primární právo. V tomto směru se stala průlomem až Smlouva zakládající Ústavu pro Evropu, která Chartu obsahovala přímo ve svém textu, a následně Lisabonská smlouva, která text Charty sice neobsahuje, považuje jej však za právně závazný stejně jako příslušné texty primárního práva. Ratifikace Lisabonské smlouvy tedy de iure znamená i ratifikaci Charty (viz také „primární právo“ a „Rada“).

### **nařízení**

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje (resp. zpravidla z definice ani nepovoluje) žádnou další intervenci (viz také „směrnice“).

### posílená spolupráce

Nástroj EU zakotvený v čl. 326–334 Smlouvy o fungování EU. Od přijetí Amsterodamské smlouvy umožňuje, aby se některé členské státy EU (minimálně však třetina z nich, v současnosti 9) mohly v určité oblasti integrovat nad rámec integrace dosažené EU jako celkem. Posílená spolupráce musí být otevřená všem členským státům, nesmí narušovat vnitřní trh EU, hospodářskou, sociální a územní soudržnost ap. Rada o jejím zahájení zpravidla rozhoduje kvalifikovanou většinou, souhlasit musí i Evropský parlament (viz také „Amsterodamská smlouva“, „Evropský parlament“, „kvalifikovaná většina“, „Rada“, „Smlouva o fungování EU“).

### primární právo

Suma zřizovacích smluv tří společenství a smluv, které je mění a doplňují (včetně doprovodných protokolů a prohlášení). Součástí primárního práva jsou i přístupové smlouvy všech členských států. Určujícím znakem primárního práva je způsob jeho kreace: na základě svolání mezivládní konference, s platnou zásadou jednomyslnosti členských států a následnou ratifikací ve všech členských státech. „Protipólem“ primárního práva je právo sekundární, které vzniká na základě normotvorby příslušných orgánů Společenství (EU) a musí být s primárním právem v souladu.

### princip subsidiarity

Princip mající zajistit, že opatření jsou přijímána co nejbližší občanům (na nejnižším stupni správy, jenž umožňuje jejich realizaci nebo výkon). Do primárního práva byl včleněn Smlouvou o Evropské unii.

### Rada

Rada EU nebo také Rada ministrů. Reprezentant mezivládního („národního“) principu vládnutí v EU. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně je tvořena Evropskou radou (summitem), devíti resortními radami a Coreperem). Zasedá podle potřeby, summity se konají minimálně čtyřikrát ročně (viz také „Coreper“, „Evropský parlament“ a „Komise“).

### rozhodnutí

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje žádnou další intervenci. V porovnání s nařízením se však týká jednotlivého případu a je závazné pro toho, komu je určeno (viz také „nařízení“ a „směrnice“).

### směrnice

Výsledek legislativního procesu v EU. Specifická právní norma, jež je v zásadě závazná pouze z hlediska výsledku. Zpravidla vyžaduje prováděcí normu (zákon, vyhlášku), jíž jsou povinny přijmout všechny členské státy (viz také „nařízení“).

### Smlouva o fungování EU

Těž Smlouva o Evropském společenství revidovaná Lisabonskou smlouvou. Druhá ze dvou hlavních částí Lisabonské smlouvy.

### společný postoj

Výsledek prvního čtení spolurozhodovací procedury v Radě (viz také „Rada“ a „spolurozhodování“).

### spolurozhodování

Těž spolurozhodovací procedura. Nejčastější legislativní procedura v EU, na níž se rovným dílem podílí Evropský parlament i Rada (viz také „Evropský parlament“, „konzultace“, „Rada“).

### swapy úvěrového selhání

Derivát, který slouží k přenosu úvěrového rizika mezi dvěma protistranami. Kupující se chce zajistit proti riziku úvěrového selhání tzv. bazického instrumentu (dluhopis ap.). Ztrátu v případě selhání hradí prodávající, který si za tuto ochranu nechává platit. Na rozdíl od pojištění nejsou swapy úvěrového selhání zpravidla regulovány (viz také „deriváty“).

### systém obchodování s emisními povolenkami

Administrativní přístup k omezení emisí škodlivých a/nebo skleníkových plynů. Je založen na „zastropování“ emisí jednotlivých účastníků systému (zejm. podniků). Ty, které svou kvótu nevyčerpají (tj. vypustí menší objem emisí), mohou své „povolenky“ prodat těm, které ji naopak přečerpají.



**unbundling**

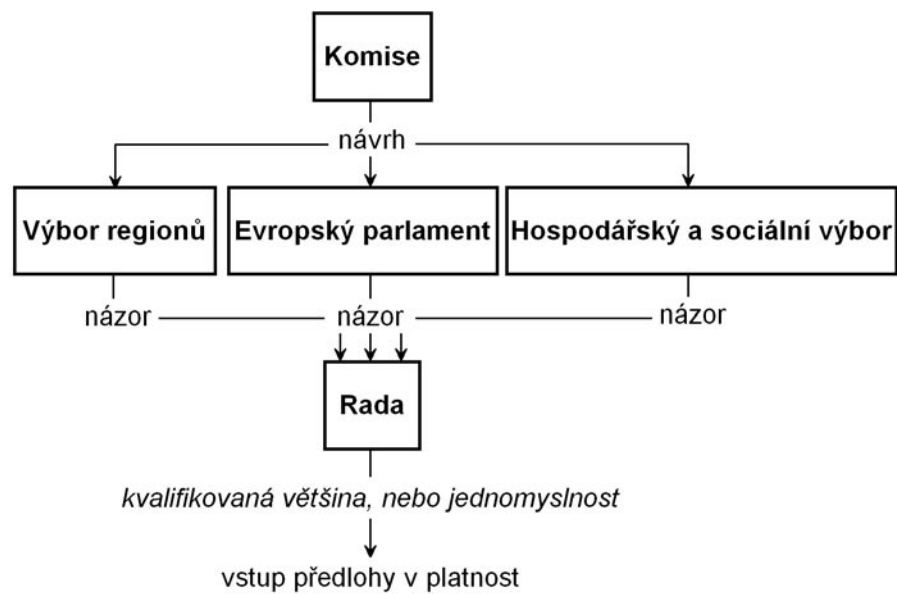
Termín, jež lze přeložit jako „rozdělení“. V souvislosti s liberalizací energetických trhů je často používán pojem „vlastnický unbundling“ či „právní unbundling“, jež označuje právní oddělení produkce od distribuce a obchodu s energetickými zdroji.

**zelená kniha**

Nelegislativní dokument Komise, jež má podpořit či nastartovat debatu o určitém tématu. Po jejím uveřejnění zpravidla následuje publikace „bílé knihy“ či sdělení Komise. Ty již předkládají konkrétnější řešení a mohou vyústit v příslušný legislativní návrh (viz také „Komise“).

## SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

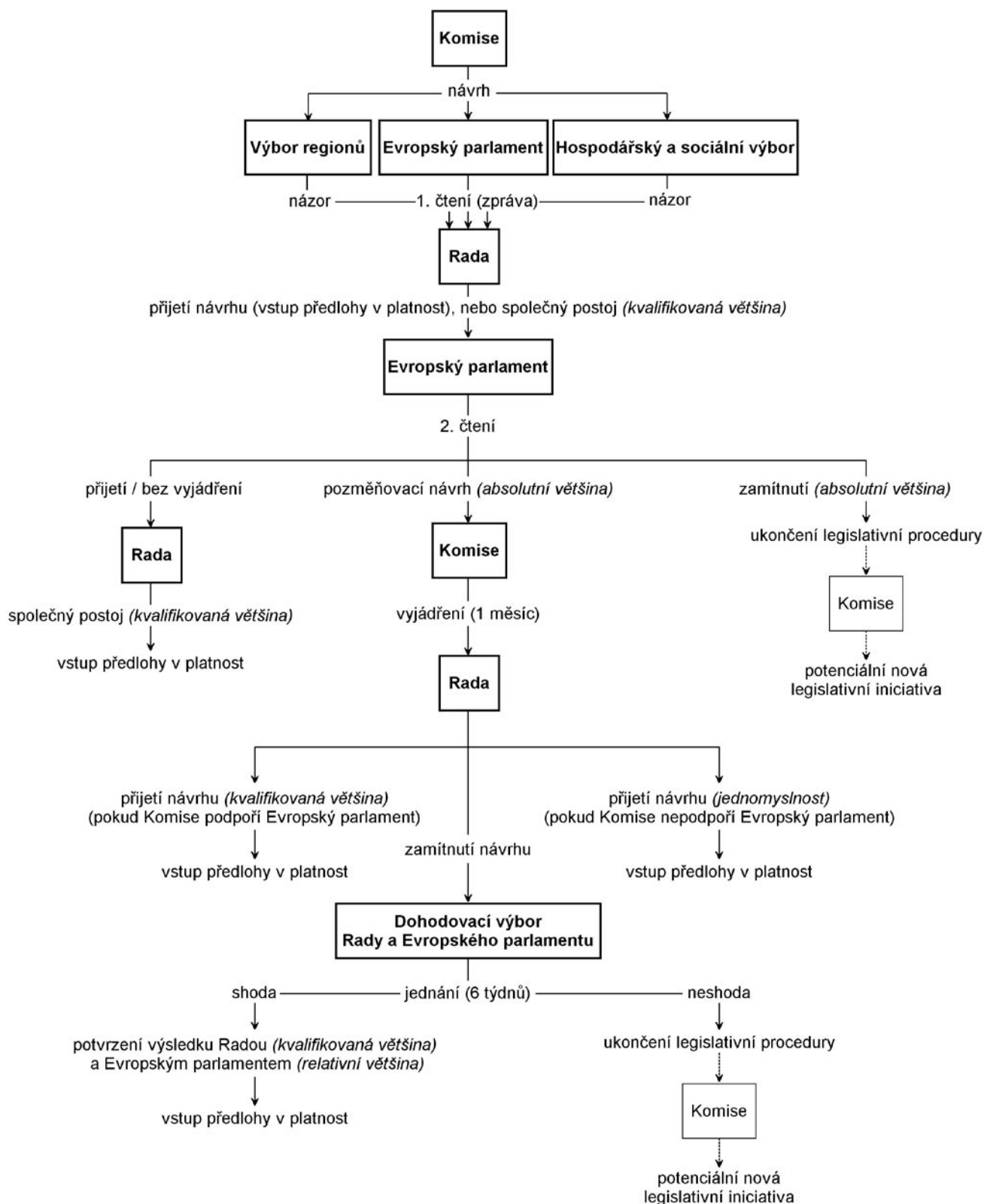
### Schéma konzultační procedury



#### Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

## Schéma spolurozhodovací procedury



## Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.